

TOMÍK

Časopis turistických oddílů mládeže

ŘÍJEN 2025

Dobrodružství na Olympu

Letos v srpnu jsme stejně jako každý rok pořádali stanový tábor. A byla to pořádná jízda! Tábořiště v Hustopečích nad Bečvou se na dva týdny proměnilo v starověké Řecko se vším všudy.

Hned první večer se děti sešly s bohy v čele s Diem, jemuž sekundovali Poseidon a Hádes. Týmy z řeckých měst – Athén, Théb, Sparty a Mykén po celé dva týdny plnily nejrůznější zapeklité úkoly. Připravila je pro ně řecká božstva s cílem, aby na konci tábora mohli i smrtelníci vystoupat na horu Olymp a usednout s nimi ke slavnostnímu stolu.

Nechyběla olympiáda, lov pokladu a ani velmi realistické scénky. Úspěchy při hrách, i aktivní zapojování do chodu tábora byly patřičně oceněny božskými drachmami.

Zážitků si děti odvezly spoustu: opékání buřtů, noční bojové hry, stezky odvahy nebo zpívání s kytarou u táborového ohně, noční hlídkování, soutěže v první pomoci a výlet s hledáním kešek. My všichni z Bludného kruhu jsme si tábor náramně užili a už teď se těšíme na další!

*Klára Nováková,
TOM Bludný kruh, Ostrava*

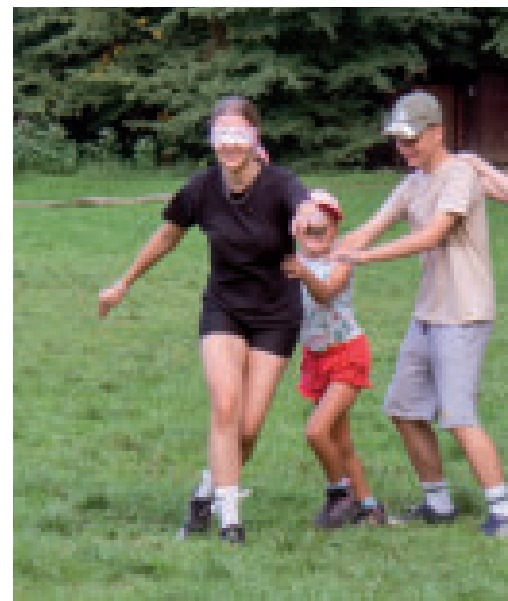

foto: Jan Hanuš

říjen 2025

OBSAH

str. 4	Letní tábor Vltavského paprsku, <i>Zdeněk Vejrosta</i>
str. 5	Trpaslíci ve Cvikově, <i>Katka Hurtová-Káča</i>
str. 6	Expedice Balkán 2025, <i>Jan Hanuš-Karbous</i>
str. 7	Promítání táborových vzpomínek, <i>Kristýna Beránková-Kvíky</i>
str. 8	Kouzelné léto s příměstskými tábory, <i>Zuzka Horáková</i> Pohádkový zámek trochu jinak, <i>Zuzka Horáková</i>
str. 9	Alchymisté v oblacích, <i>Vratislav Florián-Hroch</i>
str. 10-11	Arktické dobrodružství, <i>Marie Wagnerová a Jan Vejrosta</i>
str. 12	Outdoor v kaňonech jižní Francie, <i>Adam Weicht-Dib</i>
str. 13	Sraz turistických oddílů, <i>Tom Weicht</i>
str. 14	Léto s poKROKEM, <i>Karolína Ziskalová</i>
str. 15	Skřítci na Dědku, Skřítci na vodě, <i>Andrea Brabcová, Marie Hörlová</i>
str. 16	Letní táborová škola Domašov 2025
str. 18	Letní táborová škola Sloup 2025
str. 20	Hledáme nové lektory, <i>Standa Prais</i>
str. 21	Tajemství Zvonkohrátoru, <i>Ondřej Brejla</i>
str. 22	Letní tábory, <i>Standa Prais</i> , <i>Anežka Šubrtová</i>
str. 24	Lesní moudrost, <i>Josef Porsch</i>
str. 25	Jak jsme pomáhali Světlušce, <i>Zuzka Vraná</i> Už známe termín FunTOMa 2026, <i>Anežka Šubrtová</i>
str. 26	Turnovští tomíci na Vosecké boudě, <i>Zbyněk Báča</i>
str. 27	Kouzelné sluchátko na Folprechtově louce, <i>Jana Mejzrová</i>
str. 28	Přechod Slovensko aneb rádcák, <i>David Hilmar, Alexej Pražák</i>
str. 29	Co bylo, <i>Tomáš Novotný</i>
str. 30	Svatební TOM KADAO, <i>Tom Weicht</i> Blahopřání, <i>Jan Hanuš</i>
str. 31	Mezinárodní mistrovství TZ 2025, <i>Zdeněk Vejrosta</i>

o tomickém cestování

Skvělou samozřejmostí šestatřiceti svobodných let je cestování. I číslo Tomíka, které právě držíte v rukou, je toho dokladem. Naše oddíly vyrazí na stále pozoruhodnější výpravy a expedice. Kralupští postupují neochvějně na sever! Článek o Špicberkách, dobrodružství, které by směle mohlo být otištěno v National Geographic či v Koktejl, je opravdu výborný. Nepomíňte ho. Opavské Kadao jezdí na vodu všude po Evropě, dělí se o to se čtenáři z řad tomíků – a jejich zajímavé články možná leckoho z našich vedoucích inspirovaly. Předvedli se i Kadeti, náramně.

Už během expedice po balkánských řekách mi od nich chodily zprávy a odkazy na tamní tisk. To se přece nepovede každému, zaujmout v cizině tak, že o vás píší v tamních novinách. Vodákům z Červeného Kostelce se to podařilo a já si rád připomněl vcelku nedávnou dobu, kdy jsme s naší malou post-oddílovou partičkou sjížděli stejné řeky a navštěvovali stejná balkánská města. Jen co našim oddílovým děvčatům trochu povyroste děti a budou je moci světit do péče tatínků, zopakujeme to.

Líbí se mi i to, že jmenované oddíly dokázaly na náročné cestovatelské podniky najít peníze tu od sponzorů, tu z úspor oddílu, někde i z pronájmů svých kluboven či ubytoven.

Pojďme ale domů, do republiky. Těch nápadů na letošních táborech, těch zážitků tamtéž, té *pozitivní energie* vydané ve prospěch dětí a mladých lidí. Kdyby se tak dala komprimovat a nějak dávkovat našim politikům. Třeba by přestali plánovat turecké hospodaření, lépe by nakládali s bitcoiny a nehromadili po sklepích svícny se svastikou. Ale fuj fuj, honem pryč od toho.

Pochválím raději závěrem všechny, kdo v létě pilně pracovali na údržbě základen, ať už svých či těch spolkových. Já byl (rád) mezi pětatřiceti kluky a děvčaty v Oparně a ve Sloupu a znovu – po kolikáté už? – se přesvědčil, že máme ve spolku šikovné a motivované mladé lidi. Mimochodem, i ten tomík – silák, co je na fotce pod mým úvodníkem, nesedí za pecí. Právě se vrátil po roce z Nového Zélandu. To všechno jsou skvělé zprávy.

Tomáš Novotný

Letní tábor Vltavského paprsku

První srpnový týden se stala osada Slunce nedaleko Chválkova v okrese Jindřichův Hradec táborovým domovem pro čtyřicet účastníků.

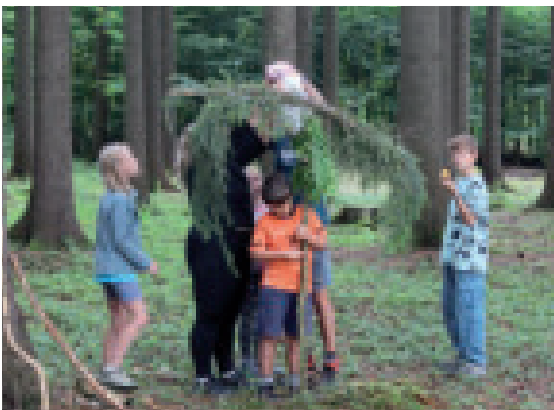
Počasí bylo příjemné, zpočátku občasný déšť, ale povětšinou sluníčko a příjemné letní teploty. Vše od nákupů až po vaření jsme si zajišťovali vlastními silami.

Hlavní náplní tábora byly hry na tábořišti a okolí. Jako zlatá nit se pobytem vinula celotáborová hra – Neuvěřitelná dobrodružství námořníka Sindibáda. Rozdělení jsme byli do čtyř posádek a již se mohl plnit měsíc zlatým pokladem.

Oheň na ostrově – velrybě, přelstění lidožravého hada, vyrábění ptáka Noha, cesta tmou pradávnou hrobkou, stařec na zádech, hledání posádky, Magnetová hora. Po celou dobu tábora posádky vyráběly Sindibádův koráb.

Boje byly hodně vyrovnané a ač to bylo skoro nepravděpodobné, nakonec skončily na prvním místě posádky dvě – zelení (Kuba, Anet, Klaudi, Dan, Nikol, Petr a Linda B.) a modří (Eli B., Martin, Fána, Naty, Áža, Honza a Zuzka).

*Zdeněk Vejrosta,
TOM Vltavský paprsek,
Kralupy nad Vltavou*

TRPASLÍCI VE CVIKOVĚ

Počátkem července se louka na Naději v Lužických horách proměnila ve Středozem. Z tábořících Dakotů se stali trpaslíci, kteří se spolu s Gandalfem a Bilbem snažili získat zpět bájný Arcikam strážný drakem Šmakem.

Jedna etapa celotáborové hry byla odlišná. Trpaslíci nebojovali v okolních lesích, ale měli za úkol zapojit svůj um a důvtip v centru nedalekého Cvikova. Už jen cesta autobusem v převleku a zbroji byla pěkným zážitkem. Na radnici se od

samotného starosty města dozvěděli, že pokud mají pokračovat ve svém putování dále, musí přejít skrze jejich město. K tomu potřebují splnit několik podmínek.

A tak prázdninově ospalé městečko ožilo švitořícími barevnými trpaslíky. Oslovovali náhodné kolemjdoucí a prosi-

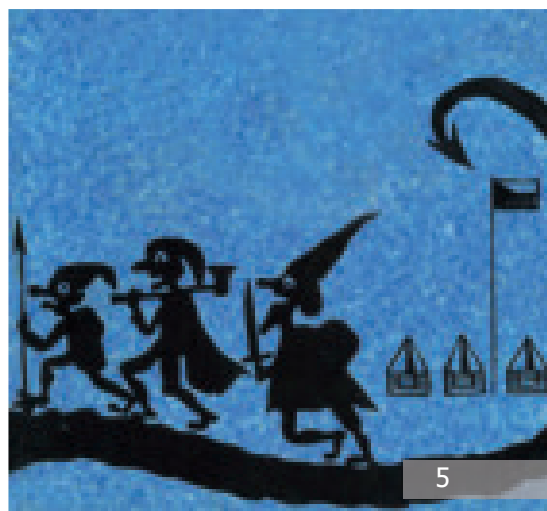
li je o kresbičku a podpis na petici. Nebáli se oslovit i místní prodavače, učitelky ve školce nebo třeba i policisty.

V této netradiční etapě hry si zkusili, jaké to je navazovat kontakt s neznámými, že je občas potřeba překonat ostych i stud.

Dakoti se s touto misí poprali znamenitě a zapojili se do ní s nadšením. Starosta jim průchod městem nakonec povolil, a tím byla etapa úspěšně ukončena.

Trpaslíci se mohli vydat vstříc dalším dobrodružstvím, která na ně do konce tábora ještě čekala. A že jich bylo!

*Katka Hurtová-Káča,
TOM Dakoti, Česká Lípa*

Expedice BALKÁN 2025

„A co jet na Balkán?“ zaznělo na jedné poradě ohledně příštího tábora. „Jsi normální?“ „Jak je to daleko?“ „A co na to rodiče?“ „A jak to chceš všechno dovézt tam a zpět?“

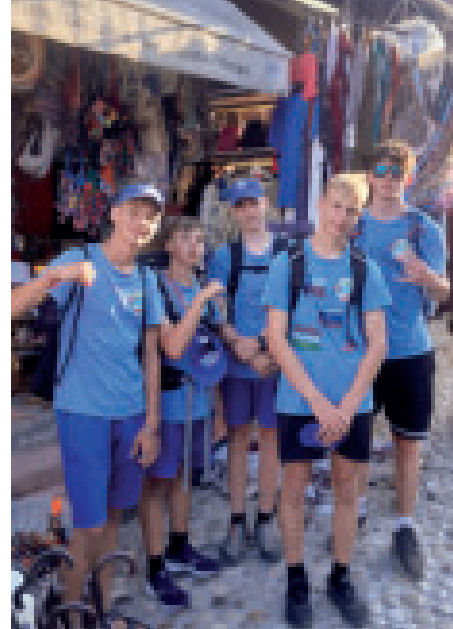
A tak začalo nekonečné shánění, nakupování, papírování, plánování a tak dále. To máte 66 kg masa zavařit do sklenic, 90 bochníků chleba srovnat do krabic, naplnit kanystry na vodu, udělat velký nákup, uložit plynové vařiče, sehnat povolení pro děti, povolení pro řidiče i pro autobus, naložit 24 nafukovacích lodí a 45 pádel a tak dál. Prostě klasický, jen o trochu větší, předtáborový shon.

V pátek po vysvědčení jsme všechno narovnali do útrob našich třech korábů, tedy našeho nového autobusu, dodávky, osobního auta a dvou vlečných člunů a vypluli vstříc neznámu. Tedy na Balkán. Velkou dávku kilometrů jsme si rozdělili maďarským aquaparkem v Sarváru a následující den jsme už u města Slunj ukrajovali první km z chorvatské řeky Korana. Bylo to úžasné, voda postupně padala z desítek, možná až stovek malých i velkých travertinových schůdků. Prostě super zábava a řeka, jakou jsme doposud nikdy neviděli. Cestou na jih si ještě u Željavý stíháme

prohlédnout opuštěné *Jugoslávské letiště* s bunkry pro letadla.

Na hranicích s Bosnou je to klasický „Balkán style“, ale odpoledne už stavíme stany v kempu na řece Unac. Vhozením do ledové vody jsme každý podstoupili křest. Teď jsou z nás praví balkánští cestovatelé. V následujících dnech jsme si spluli řeku Una, navštívili jeskyni Ledenica, omrkli vodopády v Martin Brodu a velký vodopád Štrbački Buk a cestou za dalším dobrodružstvím pod městem Bihać propluli dvakrát soutěsku Grmuša opět na řece Una, kde si ti nejodvážnější z nás skočili z mostu do modrozelené tůně.

V dalším kempu, tentokrát už na řece Sana, nás v noci zastihla pravá *Jugobouřka*, ale ani ta bohužel nenaplnila dostatečně koryto řeky, a tak jsme se vydali pěšky pro-

zkoumat jeskyni Dabarská pečina a pramen řeky Dabar. V něm jsme se také pěkně ochladili, neboť voda vyvěrající ze skály měla podle našeho měření cca 5°C. Odpoledne zakončili v místním aquaparku.

Dalším bodem našeho putování byl 56 metrů vysoký vodopád Bliha, ve kterém se dalo i koupat a věřte, že my červenokostelečtí Kadeti jsme toho využili na plné pecky. Řeka Vrbas je jednou z vodácky nejznámějších řek Balkánu, proto ani my jsme ji nemohli vynechat. A udělali jsme dobře! Rychlá, průzračná voda ubíhala vápencovým údolím s četnými přírodními stupni.

Na závěr naší plavby před městečkem Banja Luka se sevřela do úzké soutěsky, kde museli háčci zabrat tak, jako nikdy předtím a zadáci ukázat to nejlepší, co umí. Propluli jsme bez čochtana a naše vodácké sebevědomí a umění bylo zase o kousek výš.

Pak jsme kormidlo našich korábů stočili ještě více na jih. Náročný 235 kilometrů dlouhý přejezd přes pohoří se zastávkou v Jajcích na Mlinčici určitě stál za to. Naším cílem byl Mostar. Starobylé město v údolí rozpůlené řekou Neretvou na nás dýchlo starými časy i nedávným válečným konfliktem, jehož následky jsou zřejmé dodnes.

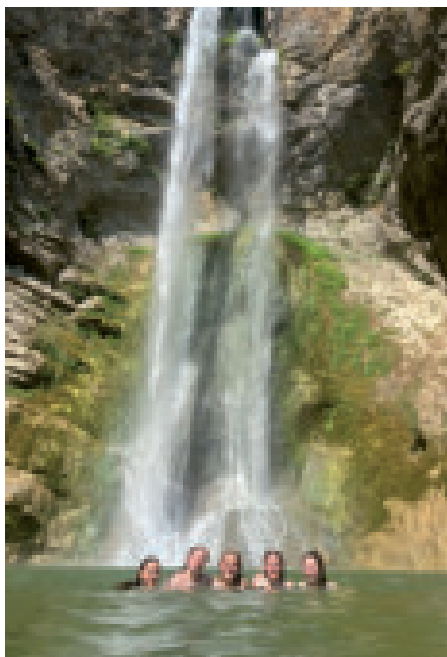
Úzké uličky, místní prodáváci rozličného zboží a dohladka ochozená dlažba nás dovedla až na **Stari Most, který se ne vlastní vinou stal symbolem války**. Kempovali jsme v městečku Buna na stejnojmenné řece. Ráno trochu zmateně jsme vyrazili směr Mostar a hledali nástupní místo k nalodění. Nejlepší bylo pod peřejí Skakava, která je pro nás bohužel nesjízdná. Malými a úzkými uličkami se bus, dodávka a auto klikatí jako had, až konečně zastavíme u řeky.

Řeka se rychle valila vyhloubeným korytem, vytvářela četné překážky a stupně, ale taky krásné tůně lákající ke koupání. V centru si pro pobavení naše a ostatních turistů zaskáčeme ze skokanské věže, neboť z mostu je to pro turisty zakázané, a valíme dál. Na konec naší plavby dopádlujeme na soutok, kde na 850 metrech padá

řeka Buna do Neretvy a vytváří malé vodopády. Dáme to v pohodě v lodích a pak samozřejmě i na vestách. A to dvakrát! Nic netrvá věčně, a tak se konec naší expedice pomalu blíží a my musíme otáčet kormidlo zpět k domovu. Ještě jednou se ubytujeme v Krupě na Vrbasu, kde u malého ohničku vyhodnotíme celou výpravu a rozdáme táborová vysvědčení. A protože toho ještě nemáme dost, splujeme si znovu Vrbas včetně soutěsky, takže se součet napádlovaných kilometrů zastavil na 110. Pak už se musíme s Bosnou rozloučit.

V Maďarsku přespíme u Sarváru pod širákem. Ráno dojíždíme poslední krajíčky chleba a hurá domů. Cesta ubíhá klidně. Někdo podřimuje, někdo dopisuje deníček, jiní s kytarou ještě ladí expediční písničku a vtom se na D1 na 131. kilometru u Meziříčka rozhodne naftová trubička, že nám

překazí poklidný návrat do Červeného Kostelce. Autobus se po ujetých 3000 kilometrech zastavil a do toho všeho začalo pršet.

Naštěstí se nás ujali místní hasiči s panem místostarostou a poskytli nám azyl, než nás odvezli obětaví tatínkové svými auty. Přestože byl plán příjezdu zcela jiný, všichni jsme se vrátili v pořádku domů a hned ráno jsme se sešli a ukončili Expedici BALKÁN 2025 jak se sluší a patří.

Bylo to náročné putování. Vyžadovalo velkou dávku odolnosti a ohleduplnosti. Ale odvezli jsme si porci zážitků, kamarádství, dobrodružství a zkušeností. Ještě jednou velký dík všem, kteří přispěli ke zduaru celé expedice.

Jan Hanuš-Karbous,
TOM Kadet, Červený Kostelec

Promítání táborových vzpomínek

Kvítkovská konírna v polovině letošního září opět patřila Dakotům a jejich rodinám. Společně jsme zavzpomínali na letní táboření na Naději.

V poledne jsme rozžehli gril, připravili 20 kg masa a s napětím čekali, kdo dorazí. Kolem půl šesté akce začala. Říkáte si asi, proč tak brzy, když se stmívá až kolem půl osmé. Věřte nebo ne, oddíloví rodiče nejsou žádní výpitkové, takže žádné vysedávání u püllitru se nekonalo.

S nadšením obcházel připravená stanoviště s úkoly, mohli si tak vyzkoušet třeba resuscitaci za zvuku písně *Stayin' alive*, křesání ohně, indiánský lakros nebo třeba lasování, a že to se letos obzvláště ujal. Odměnou všem pak bylo promítání táborových fotek a videa, grilovaná krůta a pití dle chuti a výběru.

Při akci jsme se také rozhodli podpořit dobročinnou sbírku Člověka v tísní *Lepší škola pro všechny*, která pomůže zejména

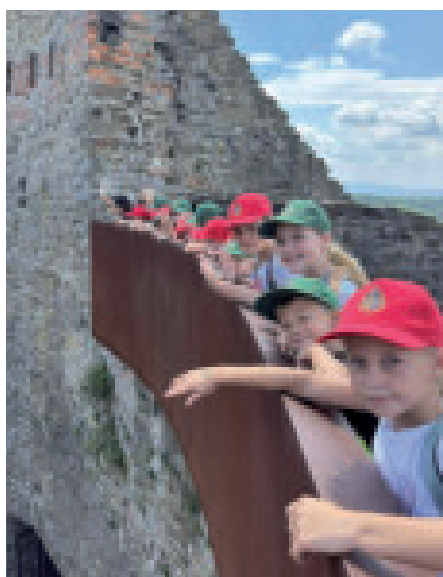

dětem, které nemají takové štěstí jako ty naše a potřebují pomoc třetích osob.

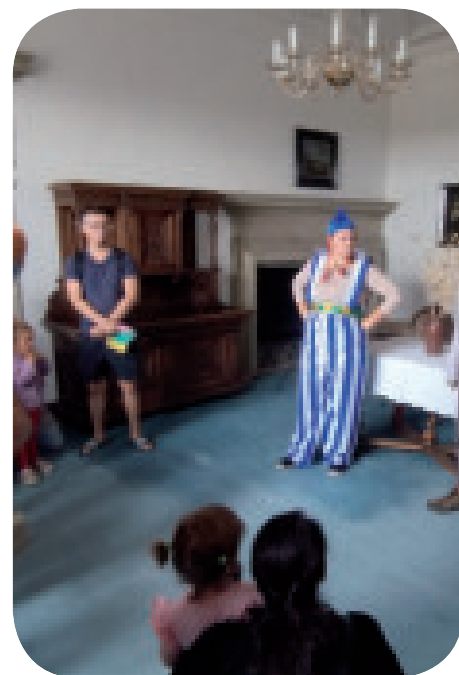
Vybralo se krásných 5770 Kč, a my děkujeme všem zúčastněným nejen za jejich příspěvek, ale i nadšení a dobrou náladu, kterou si s sebou přinesli. Opět jsme se přesvědčili, že takové akce jsou potřeba. Pokud se jich obáváte, hodte obavy za hlavu. Není jednodušší způsob, jak se s rodiči svých svěřenců vzájemně poznat.

Kristýna Beránková-Kvíky
TOM Dakoti, Česká Lípa

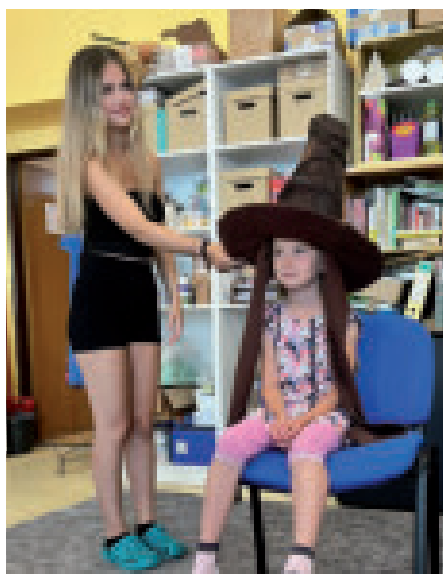
Pohádkový zámek - letoš trochu jinak

Kouzelné léto s příměstskými tábory

Letošní prázdniny jsme v našem oddíle opět oživilí kouzelnickým příměstským táborem. Nesl se v duchu Bradavické školy čar a kouzel. Během dvou turnusů se desítky dětí proměnily v malé čaroděje a čarodějky a ti byli hned první den slavnostně rozdělení Moudrým kloboukem do kolejí. Vznikly tak týmy, které spolu po celý týden soutěžily, sbíraly body a utužovaly přátelství.

V prvním turnusu mezi sebou soupeřily koleje Zlatonky a Patroni, ve druhém pak Zmijozel a Prašivky. Klání bylo po oba týdny napínavé a vyrovnané – nechyběl Famfrpál, míchání záhadných lektvarů, paměťová soutěž v Myslánce, ani výpravy za dobrodružstvím. Děti navštívily například hrad Helfštýn, Muzeum filmových legend v Kroměříži či městskou policii v Chropyni.

Každý den byl plný her, smíchu a kouzelné atmosféry. O celkových vítězích rozhodly až závěrečné zápasy ve Famfrpálu – v prvním turnusu slavily úspěch Zlatonky, ve druhém pak Prašivky. Přesto však nebylo nejdůležitější, kdo zvítězil, ale že si děti odnesly krásné zážitky, nová přátelství a spoustu kouzel v srdci.

Velké poděkování patří Městu Chropyně a MAS Jižní Haná za finanční podporu, ZŠ Chropyně za možnost využívat tělocvičnu v nepříznivém počasí. Děkujeme také restauraci Stará Orlovna v Chropyni za výborné obědy a skvělý servis a samozřejmě všem vedoucím a dobrovolníkům, kteří se o děti starali. Díky nim máme nyní v Chropyni a okolí spoustu nových malých kouzelníků, kteří už netrpělivě vyhlíží, jaké dobrodružství je čeká příště.

*Zuzka Horáková,
TOM Kamínek, Chropyně*

V rámci letošních Hodů Chropyně se zámek opět otevřel návštěvníkům v pohádkovém hávu. Tradiční Pohádkový zámek patří k nejoblíbenějším zážitkovým prohlídkám, které náš spolek pro děti i dospělé připravuje. Každý rok se nese v jiném duchu - letošní téma neslo název „Ztracené pohádky“.

Zámeckými komnatami i temným sklepením provázely návštěvníky postavy, které se ocitly v příbězích, kam vůbec nepatří. Děti i dospělí tak mohli potkat například rytíře, který se hádal s vílou kdo je kdo, draka, jenž se ocitl tváří v tvář malé berušce, nebo třeba Popelku, která se nedokázala shodnout s Červenou Karkulkou. A nechyběly ani další nečekané dvojice, které nabízely spoustu vtipu a překvapení.

Celkem na návštěvníky čekalo kolem dvanácti scén. Velký dík patří všem, kteří se do příprav i samotného vystoupení zapojili – od herců v kostýmech přes technické zázemí až po průvodce a pomocníky v zákulisí.

Děkujeme také všem návštěvníkům, kteří si našli cestu do našeho pohádkového zámku a vytvořili tu skvělou atmosféru. Jejich smích, zvědavé otázky i nadšení byly tou nejlepší odměnou za veškerou práci.

Těšíme se, že se s vámi uvidíme i příští rok – a už teď můžeme slíbit, že opět vymyslíme něco, co v zámeckých chodbách ještě nebylo.

*Zuzka Horáková,
TOM Kamínek, Chropyně*

Alchymisté v oblacích

Letošní táborový příběh nás zavedl do světa alchymie, kde se z obyčejných žáků stali učedníci pradávného umění. Pod vedením mistrů zkoumali záhadné runy, prováděli alchymistické pokusy a odhalovali zapomenutá tajemství. Pátrali po krystalu moci, artefaktu tak silném, že dokázal ovlivnit samotnou rovnováhu světa. Jeho moc však byla příliš nebezpečná, a tak byl ukryt a obklopen vrstvou ochrany, šifer a kouzel...

Po roce jsme se vrátili na Orlicko-Ústecko, do Vosího údolí, kde myšice lesní vyhnaly naše známé plchy. Po našem příjezdu zrovna končilo období deštů. Trochu padající vody jsme si ještě stačili užít, ale potom už bylo jen a jen hezky.

Jíta opět připravila skvělou táborovou hru s novými rekvizitami, například s LED petrolejkami. V lese jsou bezpečné a krásně svítí. A o tom, co se všechno dá vytisknout na 3D tiskárně se nám „pamětníkům“ mohlo jen zdát.

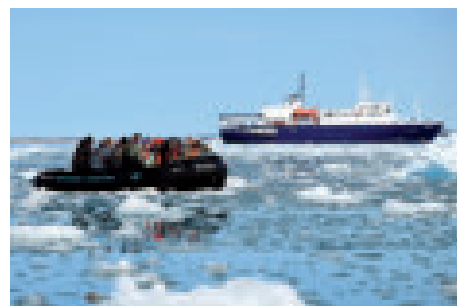
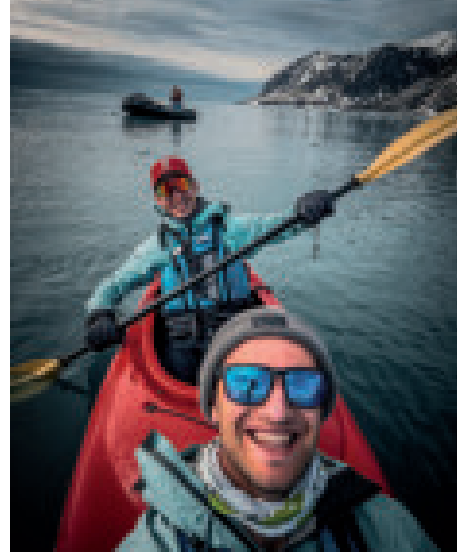

Na výlet jsme vyrazili do kláštera Heřdeč, kde nás provedla úžasná paní průvodkyně. Další výlet byl na Dolní Moravu, na Stezku v oblacích, ze které si zájemci sjeli dolů tobogánem a na Sky Bridge, visutý lanový most (kdysi nejdelší v Evropě) spojující dva vrcholy nad údolím. Opravdu to chtělo i trochu odvahy přejít po takovém mostu. Odpoledne jsme se potom vykoukali na koupališti v Králíkách.

Prostě další vydařený tábor. Přivítali jsme zde Vaška Holého z vedení Asociace TOM, leč zrovna byli všichni na výletě, takže jsem ho zde alespoň provedl. Ani *tety z hygieny* se letos nedostavily, přestože jsme na ně byly připraveni. Zase si ale někteří vedoucí vyzkoušeli, jaké to je uvařit oběd pro celý tábor. Myslím, že jsme obstáli.

*Vratislav Florián-Hroch,
TOM Klub lesní moudrosti,
Roudnice nad Labem*

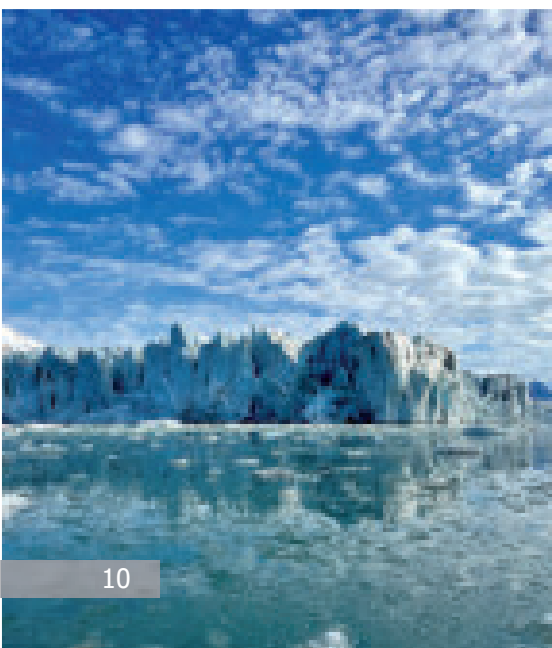
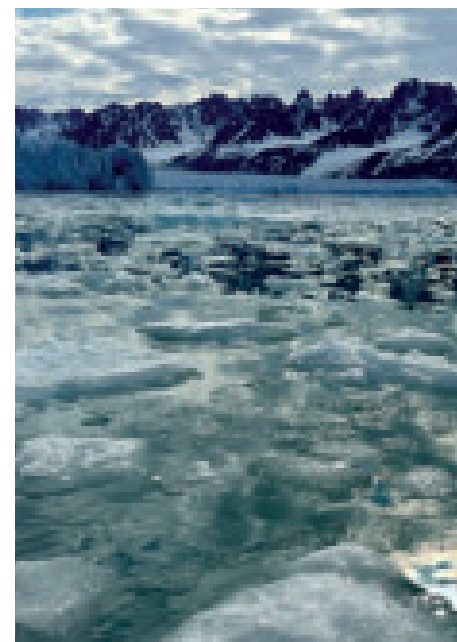
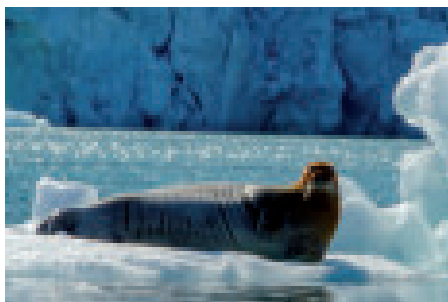
Arktické dobrodružství

Fascinující. Přesně takovým slovem by se dala popsat expedice, kterou kralupští turisté podnikli od 24. června do 4. července 2025. Patnáct členů naší expedice se rozhodlo vyrazit v parných letních dnech na sever a objevovat krásy souostroví Svalbard, konkrétně Špicberky. Po přiletu do města Longyearbyen jsme samozřejmě prozkoumali místní obchody, restaurace, přístav, kostel, hřbitov nebo například nejsevernější discgolfové hřiště na světě. Věděli jste třeba, že se na Špicberkách nemůžete narodit a ani vás tam nemůžou pohřbít?

Následujícího rána jsme se s místními ozbrojenými průvodci vydali na vyhlídku Platåfjellet, ze které byl jedinečný výhled na město a celý Isfjord. Od nich jsme se dozvěděli i mimo jiné to, jaké je žít půl roku v naprosté tmě nebo neustále být na pozoru před ledním medvědem. Po sestupu zpět do města jsme navštívili muzeum a zjistili spoustu zajímavých informací o fauně, flóře či historii celého Svalbardu. Pomalu jsem se přesunuli do přístavu, kde

na nás čekala naše loď Ortelius a vyrazili vstříc severním dobrodružstvím.

Již během prvního večera jsme mohli pozorovat velryby nebo papuchalky. Během následujících sedmi dnů na lodi jsme prozkoumali život na pobřeží i na moři, na ledu i na sněhu. Druhý den jsme navštívili pozůstatky těžební vesnice Ny London a výzkumné centrum Ny Ålesund. Odtud jsme poslali domů pohledy z nejsevernější pošty na světě a prohlédli si kotevní stožár pro vzducholodě k dobývání severního pólu.

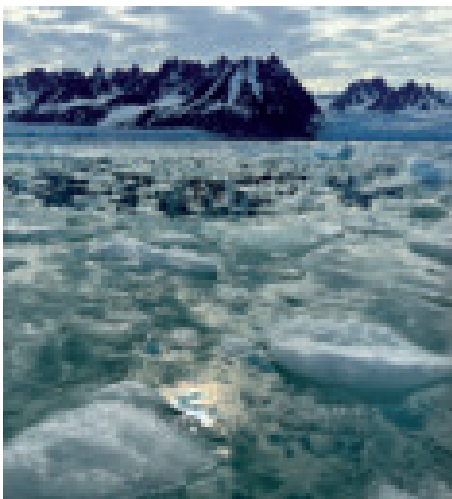
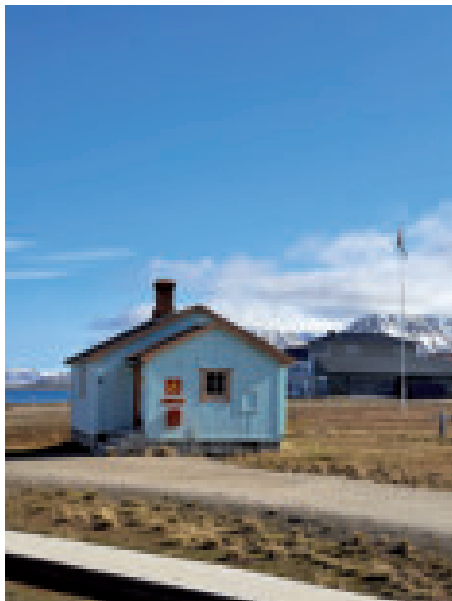

Další výlet nás čekal na ostrov Ytre Norskøya, kde se nám naskytl jedinečný výhled na Severní ledový oceán. To místo dříve využívali i hladoví velrybáři k vyhlížení velryb. Ve vší kráse se nám ukázala i polární liška, která byla pronásledována rodiči právě ukradeného vejce.

V Smeerenburgu jsme měli možnost prozkoumat zbytky po tzv. blubber bath, ve které se získával velrybí olej. Hned opodál si velmi teplý a slunný den užívala i mroží kolonie. No, abychom vám řekli pravdu, příliš voňavá zvířata to tedy nejsou. Idylku na pláži nám ale přerušil nečekaný poplach a povel k rychlému přesunu na čluny a pryč. Na naši pláž si to totiž zamířil král polárních končin – lední medvěd. Během chvíle přeplaval celý fjord a kráčel si to po druhém břehu, kde jsme se ještě pár minut předtím procházeli.

Naše další cesta vedla co nejvíce na sever do zamrzlého moře mezi plující ledové kry. Tuleni válející se na ledu nás doslova doprovázeli po celou cestu. Nejseverněji jsme dopluli na 81° 39,537' N a oslavili to horkou čokoládou se šlehačkou. Po návratu k pevnině jsme zakotvili v místě zvaném Liefdefjorden.

Vystoupali jsme opět tak vysoko, abychom se mohli doslova nabažít těch jedinečných výhledů, které se nám nabízely.

Prozkoumali jsme i starou loveckou chatu Texas Bar a následně se na pláži vykouпали. Voda byla sice ledová, ale kdo z vás by to nechtěl vyzkoušet? Na člunech jsme se pak vydali zblízka pozorovat přední stěnu ledovců Monacobreen a Seligerbreen, kde je roztávající ledovec skvělým místem lovišť pro všelijakou zvěř.

Hamburgbukta byl náš další cíl a zakotvili jsme ve velice klidné zátoce. K pozorování se nabídly pozůstatky dřívějšího loveckého i velrybářského osídlení, zlatavé mechy a lišejníky nebo skupinka tuleňů hrající si ve vodě. My jsme na tomto překrásném místě přispěli i úklidem pláže, i když popravdě tu toho moc k úklidu nebylo. Dalším velmi malebným místem byl Magdalenefjorden. Zde se nám podařilo pozorovat další mroží kolonii, množství tuleňů i s mláďaty nebo stádo sobů. Večer jsme završili grilováním a BBQ na heliportu lodi s výhledy na ledovce a vysoké zasněžené hory. Částečně i trochu pod naší taktovkou jsme roztančili celou horní palubu i se všemi pasažéry.

Poslední den na lodi jsme již neměli tak slunné počasí, ale to nám v ničem nebránilo. Colesbukta byla taktéž dříve těžební vesnice, dnes tu zůstala pouze jedna výzkumná stanice. Po broděním horským potokem jsme se pokochali výhledy a večer si užili poslední slavnostní večeři a rozloučili se s celou posádkou. Výprava na lodi byla dokonalá i v tom ohledu, že každý průvodce byl odborníkem ve svém oboru a měli jsme tak možnost poslechnout si přednášky jak o mořských proudech, formování ledovců a mořského ledu, tak i o historii velrybářství, rostlinách či ptactvu na Špicberkách.

Ráno jsme se vylodili v Longyearbyenu a před odletem jsme ještě stihli navštívit muzeum polárních výprav a nakoupit posledních pár suvenýrů. Přes Oslo jsme se vrátili domů a v tu ránu jsme tak trochu litovali, že jsme v těch chladných končinách nezůstali ještě o trochu déle.

*Marie Wagnerová a Jan Vejrosta,
TOM Vltavský paprsek,
Kralupy nad Vltavou*

Outdoor v kaňonech jižní Francie

Na letošní tradiční outdoorové putování jsme vyrazili ve dvou dodávkách a čtyřech autech, s malými prcky na palubě. Čekali nás dva týdny plné vody, kol, hor a také vaření a sportování v kempu.

První dvě noci jsme strávili na vodácké základně ve švýcarském Boltigenu. Hned po příjezdu jsme sjeli řeku Simme a vyrazili na kole do nedalekého Interlaken. Následně jsme se na další tři noci přesunuli do kempu u řeky Chassezac. Zde jsme sjeli kaňony Chassezac i Ardèche pod ikonickým Pont d'Arc a užili si i koncert místní kapely. Někteří vyrazili na etapu Tour de France, ze které byli nadšení, tedy hlavně z alegorického průvodu před samotným peletonem.

I následující tři noci v Ganges jsme strávili aktivně: projeli jsme se na kole po staré železnici a odvážně slezli zavřenou ferratu. Na Héraultu jsme sjeli parádní WW4 úsek v Dáblově soutěsce.

Při přesunu z jihu Francie do Alp jsme stihli navštívit románský most Pont du Gard i papežské město Avignon s ikonickým mostem. Poslední čtyři noci jsme byli v horách u divoké řeky Ubaye, kterou si pár jedinců skočilo na lodkách, nechybělo splutí poslední části řeky Durance, nesměl chybět pěší trek na vrchol Col de la Petite Cayolle v NP Mercantour (2639 m. n. m.) a také cyklotraily a ferrata nedaleko Embrunu.

Ke každému outdooru patří nejen dobré, ale i špatné zážitky. Outdoorovou Francii budeme mít kromě vynikajících sýrů a růžového moku spojenou i s prasklou pneumatikou vozíku. Tohle ale k dobré akci prostě patří.

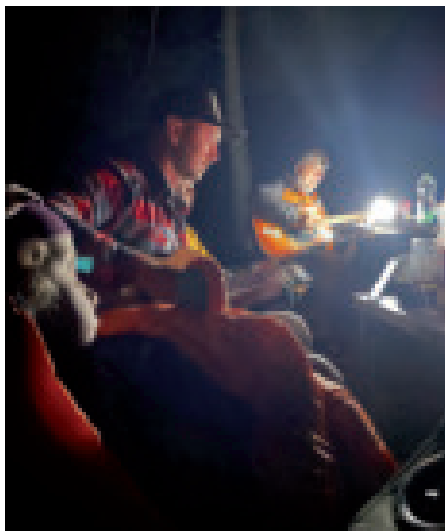
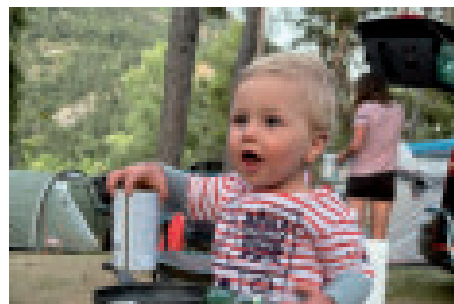
Bylo to putování, kde se střídala voda, kola, hory, humor a parádní parta lidí.

Děkujeme všem účastníkům za úžasnou atmosféru, Tomovi a Dibovi za skvěle připravený program a už se těšíme na příští rok!

Chcete se inspirovat? Pusťte si krátký film <https://www.youtube.com/watch?v=01qsEY2sbR4>

*Adam Weicht-Dib,
TOM KADAO, Opava*

Sraz turistických oddílů v údolí Raduňky

Pěťasedmdesátý sraz tomíků byl dlouhá léta pořádán u Bítovského mlýna. Letos ho pořadatelský oddíl BVÚ svolal na zcela nové místo, do údolí říčky Raduňky, nedaleko pohádkového zámku Raduň u Opavy.

TOM BVÚ za pomoci oddílů Čmoudík a Kadao opět zvládl organizaci srazu na jedničku. Na louce se sešlo osm oddílů, v nich více než 200 kluků, holek a vedoucích. Rozdělili se do celkem 34 družstev. Třetí víkend v září byl navíc nádherně slunečný a teplý.

Soutěžilo se ve srazovém pětiboji. Skládal se z oblibeného a každoročního štafetového běhu, soutěže míčku v kole i přírodovědné sázky, které připravil oddíl BVÚ. Turistický závod nachystal oddíl Čmoudík. Pátou disciplínou byl orientační běh s mapou a kontrolami v okolí tábořiště. Ten připravilo KADAO.

Soutěže končily v podvečer a družstva a jednotlivci, kteří už pětiboj absolvovali, mohli navštívit odpolední soutěže, které si nachystaly jednotlivé oddíly. Oddíly si také odpoledne připravovaly svá vystoupení k srazovému ohni, tedy píseň a scénku. Kdo zrovna nebyl na soutěžích nebo nenacvičoval, mohl si prohlížet oddílové kroniky a deníky. Většina oddílů také vařila na svých ohních nebo vařičích, Zlaté šípy stavěly bivaky a různé přístřešky, jiní chystali pod vedením BVÚ a Orionu slavnostní hranici.

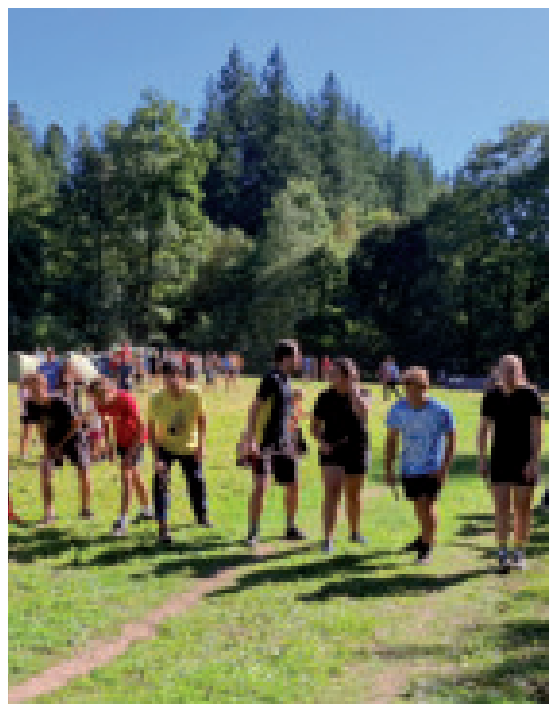
Ta vzplála od pochodní kluků z BVÚ, jakmile se setmělo. Po společné písni se rozběhl program jedenácti připravených vystoupení, které si oddíly vzájemně hodnotily. Po dvou hodinách, kdy byla vyčerpána všechna vystoupení, šly menší děti spát. Ostatní hráli a zpívali dlouho do noci.

Dopoledne se lenošilo, dlouho snídalo počítaly se body, psaly se diplomy, oddíly hrály hry. Výsledky byly těsné a vyrovnané. Nejvíce se sice radovalo KADAO, ale při vyhlásování byla slyšet jména všech oddílů: Zlaté šípy, Čmoudík, 30+2, BVÚ, Orion, Zálesák, Dívčí 3, Sirius, no prostě hodně soutěží a naplno šli, běželi, zpívali a hráli všichni.

Byl to vážně prima víkend, opravdu zdařilý sraz. Jsme rádi, že se jeho tradici srazu podařilo udržet. Velké poděkování patří Jirkovi Rilkovi a BVÚ, Rostovi Kašovskému a Čmoudíkům a všem, kteří přiložili ruku ke zdárnému průběhu víkendu.

Závěrem přidám pozvánku. Zapište si do svých oddílových diářů, že o třetím zářijovém víkendu roku 2026 budeme opět pořádat 76. sraz ABC turistických oddílů. Jestli bude na Raduňce, na Sezině nebo někde jinde, je vlastně jedno. Těšíme se však na vás všechny, tomíci!

*Tom Weicht,
TOM KADAO, Opava*

Léto s poKROKEM - dvě tváře tábora

Letošní prázdniny byly pro náš oddíl plné dobrodružství. Přinesly hned dva zcela odlišné tábory, které ukázaly, že zážitky mohou mít spoustu podob.

Mladší děti zavítaly do Říše emocí na tábořišti Bělá, kde se učily poznávat a zvládat své pocity prostřednictvím her, starší parta si naopak naložila na záda pořádné krosny a vydala se na sedmidenní putování šumavskou krajinou.

V Říši emocí

V malebném prostředí tábořiště Bělá, ukrytého mezi smrky a jedlemi, jsme prožili týden během kterého jsme se s každým dnem ponořili do jiné emoce. Strach, smutek, vztek, nechuť, radost – všechny nás provázely a učily, jak je zvládnout, přimnout i využít.

Šumavou s krosnou na zádech

Starší děti se vydaly na cestu s krosnou, mapou a pořádnou dávkou odvahy. V Novém Údolí nás čekala první patnáctikilometrová štreka. První večer jsme si užili pod širákem i ve stanech. Pak už následovalo putování od Bučiny přes Filipovu Huť a Srní až na Poledník a do Prášil. Každý den přinesl něco nového – spaní pod hvězdami, první puchýře, improvizované kuchařské výtvary i vzácnou radost z teplé sprchy.

Po prvních bolavých nohách přišla odměna v podobě lívanců, setkání s vlky ve výběhu Srní a výhledů z rozhledny Poledník. Do Prášil nás provázelo slunce i únava, ale místní cukrárna se stala terapií, kterou nikdo neodmítá.

Celé putování zakončil příjezd do Českých Budějovic a pak už jen poslední kroky do Obrataně a Šimpachu. Tam se ukázalo, že i pět holek, po týdenním nekomfortu ve stanu pro tři, zvládne vyrobit večírkovou atmosféru, zatímco kluci to *nesli statečně*.

Po sedmi dnech s krosnou na zádech jsme se naučili, že pohodlí je relativní, jídlo chutná nejlépe po dvaceti kilometrech a že i déšť patří k dobrodružství. Kluci si zaslouží poklonu, že ustáli celou holčičí posádku s humorem i nadhledem. Všichni jsme si kromě bolavých zad odnesli zásobu historek, na které se nezapomíná.

Karolína Získalová,
TOM poKROK, Pacov

Po příjezdu jsme si u ohně opekli první burty, zazpívali písničky a naladili se na to, že nás čeká týden plný her, výprav a přátelství. Už druhý den jsme se vypořádali se **strachem**. **Smutek** jsme symbolicky uzavřeli do kamínků, které jsme odhodili daleko do lesa.

Vztek jsme zkrotili dupáním a křikem, abychom zjistili, že i on může být užitečný, když ho využijeme správně. **Den nechuť** přinesl řadu výzev – od ochutnávek neznámých pokrmů přes faktor hnusu až po sprchu, která se ukázala jako největší zkouška odvahy.

Nakonec přišla **radost** na bobové dráze, při opékání vlastních trdelníků i během písničkového kvízu v dešti.

Nechyběly samozřejmě ani klasické táborové momenty – noční hry, spaní pod širákem, tradiční oškubání kohouta nebo slavná Hajzlábá. Poslední večer jsme zakončili gulášem, zpěvem u ohně a vyhlášením celotáborové hry, ve které jsme společně složili emoční skládačku a porazili všechny zlé síly.

Zůstaly nám vzpomínky na voňavé dobroty z kuchyně, na chvíle smíchu i napětí, na kamarády a zážitky, které s námi zůstanou ještě dlouho.

Skřítci Na Dědku

Nedaleko Příbrami v tábořišti Na Dědku se tento rok uskutečnil již třináctý skřítkovský tábor. Tématem byla detektivní škola, která je pro zkušené Skřítky už známá, byl to totiž už druhý ročník. Bohužel nám nepřálo, a tak jsme několikrát museli vytáhnout pláštěnky a upravit naplánovaný program.

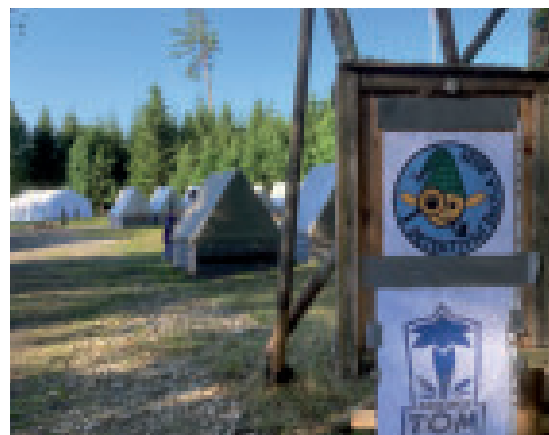
Letos jsme si s sebou vzali i kola, takže když konečně vysvitlo sluníčko, vyrazili jsme na cyklovýlet na nedaleký Třemšín nebo do Rožmitálu pod Třemšínem, kde jsme se podívali do velmi zajímavého Podbrdského muzea.

Mimo cyklovýletů jsme samozřejmě hráli spoustu detektivních táborových her, také jsme si vyzkoušeli střítet ze vzduchovky a luky a zahráli si tradiční divadlo, samozřejmě s detektivním tématem. Každý den jsme psali zprávu o tomto dni na psacím stroji a pravidla her nám přicházela z tzv. FAXu, také psaná psacím strojem.

Příjemným zpestřením byla návštěva od lesáků z Krajského úřadu Plzeňského kraje, kteří nám pověděli spoustu zajímavostí o stromech a životě v lese.

Na táboře jsme si užili spoustu zábavy a nasbírali jsme mnoho zážitků. Už se těšíme na příští tábor!

*Andrea Brabcová-Andy,
TOM Skřítci, Plzeň*

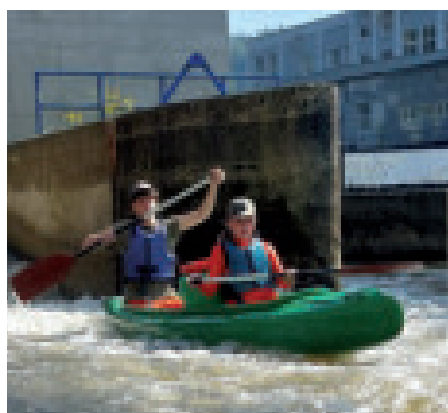

Vodní Skřítci

Letos se díky zkušené vodácké instruktorce a naší kamarádce Kátě vydali Skřítci poprvé v historii oddílu na vodu. Odměnou za táborové počasí, kde jsme skoro mrzli, nám byl snad ten nejslunečnější prázdninový týden.

Naše obavy ze zaplněné Vltavy, kterou strašila snad všechna webová zpravodajství, byly zbytečné. Byly to naprosto skvělé čtyři dny. Naučili jsme se hodně nového (včetně ukázky rybaření od Bobříka) a hlavně se pořádně zasmáli a vykoupli.

*Marie Hörlová-Máda,
TOM Skřítci, Plzeň*

Letní táborová škola

Skupina mladých instruktorů oddílů TOM z Moravy, Čech i Slezska se zúčastnila Moravské letní táborové školy pod taktovkou oddílu TOM Medvědí stopa z Holešova. Vůbec poprvé se uskutečnila v Domašově u Šumperka v tamním skautském centru.

Program byl velmi různorodý, v rámci přednáškových bloků jsme zabrousili do témat jako jsou psychologie, zážitková pedagogika, kdo je správný vedoucí, anebo jak naplánovat zahraniční expedici. Za zmínku ještě určitě stojí přednáška polárníka Petra Horkého o polárních expedicích.

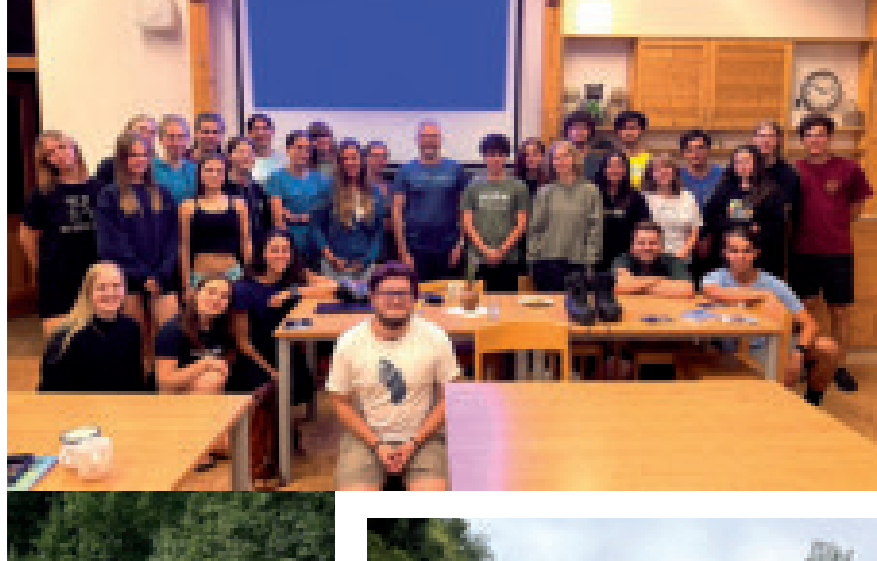
Dostalo se ale i na praktické a venkovní aktivity. Nejvíce asi zarezonovala dvou-denní výprava, kdy byly účastníkům zadány tři vrcholy (Praděd, Keprník a

Vozka), které museli ve skupinách pokořit. Celou výpravu si museli sami zorganizovat, včetně rozdělení do skupin, zohlednění pevně daného rozpočtu a dopravy, protože na nějaké z vrcholů se nebylo možné bez užití MHD v daném čase dostat. Dále jsme se věnovali různým drobným hříčkám, ale i celoodpoledním hrám, které mohou být pro mladé vedoucí inspirací.

Děkuji všem zapojeným do organizace Moravské táborové školy za čas a úsilí, ústředí za organizační podporu a financování a především děkuji všem účastníkům, kteří se za námi na moravskou táborovku vydali. Byli jste skvělí!

*David Hřivna-Aligátor,
TOM Medvědí stopa, Holešov*

Domašov 2025

Letní táborová škola

Bezvadná parta mladých, nadšených a do vedení oddílů nažhavených chlapců a dívek z mnoha oddílů TOM prožila letos další ročník Letní táborové školy ve Sloupu.

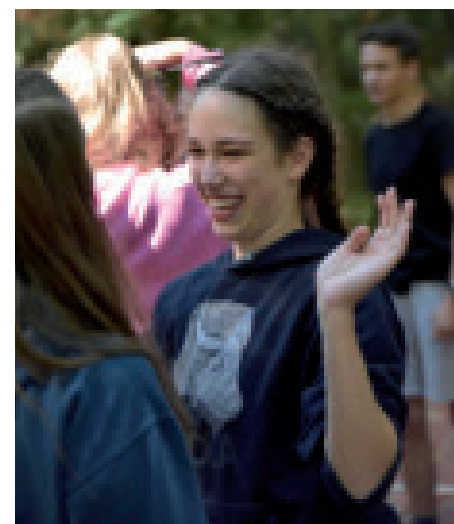
Počasi nám ohromně přálo, od začátku do konce na nás svítilo sluníčko, a tak jsme se mohli naplno věnovat různorodému programu. Ten je samozřejmě založen na osobnostech lektorů. Naše parta se věnuje různým typům her (šifrovací, sportovní, městské, prožitkové, celotáborové, hudební...), které si vždy vyzkouší na vlastní kůži.

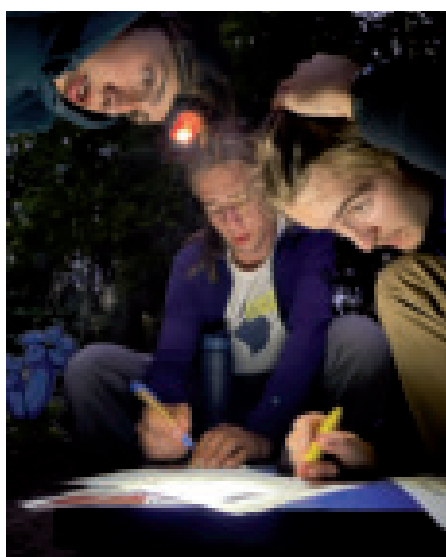
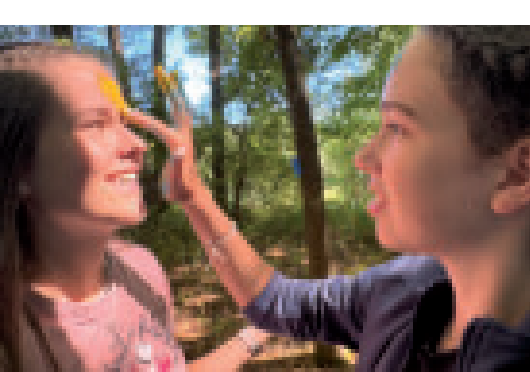
Vzděláváme se hudebně – každý den po ránu zpíváme a někdy i tančujeme, zabrousíme do tajů pedagogiky a psychologie, do života každého oddílu. Velmi oblíbené je téma financí, dotací a informačních systémů oddílů, komunikace uvnitř i vně, výroba barefootů a svíček, zdravotvěda, jednoduchá robotika, ČRDM a systém Asociace TOM, právo a bezpečnost, nechybí ani tvorba a čtení map, rogaining nebo i turistické závody.

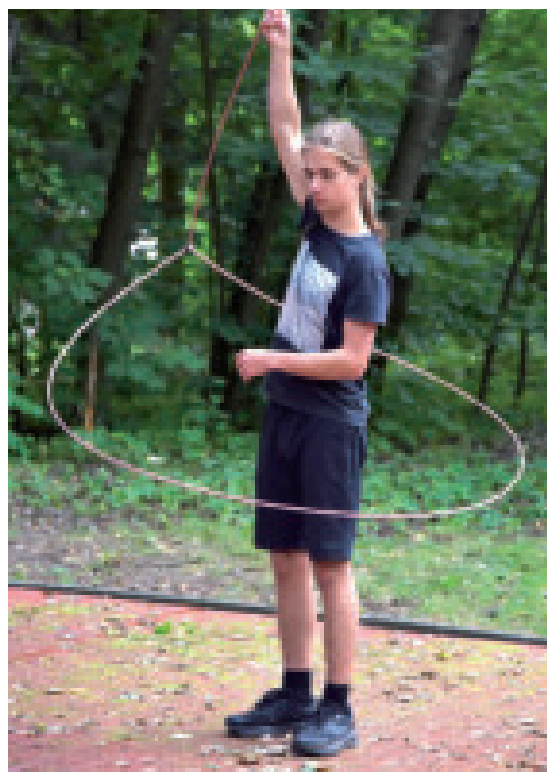
Děkuji všem organizátorům i externím lektorům za čas a energii, děkuji ústředí za organizační podporu a financování a hlavně děkuji vedoucím zúčastněných oddílů TOM, kteří vyslali na táborovou školu opravdu úžasnou partu nástupců. Hned bych všechny bral do svého oddílu!

*Zdeněk Šmída,
TOM Chippewa, Česká Lípa*

Sloup 2025

Hledáme nové lektory

Vážení kolegové,
chci vás oslovit s nabídkou spolupráce. Rada vzdělávání by velmi ráda rozšířila nabídku vzdělávacích aktivit pro tomíky. **Proto hledáme nové zájemce o lektorování.**

V současné době existují dva týmy, které připravují vzdělávací akce. Jeden tým vede Franta Serbus. Zaměřuje se hlavně na vzdělávání zdravotníků, výuce první pomoci a hlavních vedoucích tábora.

Druhý tým vedu já. Připravujeme školení pro vedoucí oddílů, hlavní vedoucí tábora, instruktory, programové vedoucí a odborně zaměřená školení. Do budoucna

bychom rádi postavili i třetí tým. Rozšířil by nabídku vzdělávání o nové vzdělávací aktivity nebo převzal některá již probíhající školení, případně doplnil současné týmy o odborné lektory.

Velmi bychom uvítali další **zájemce o lektorskou činnost pro tomíky**. Nemusíte se bát. Nebudete potřebovat titul z pedagogiky, ani vysokou školu. Hledáme někoho, kdo má zkušenosti z vedení oddílů či tábora nebo má znalosti a dovednosti v nějaké zajímavé oblasti.

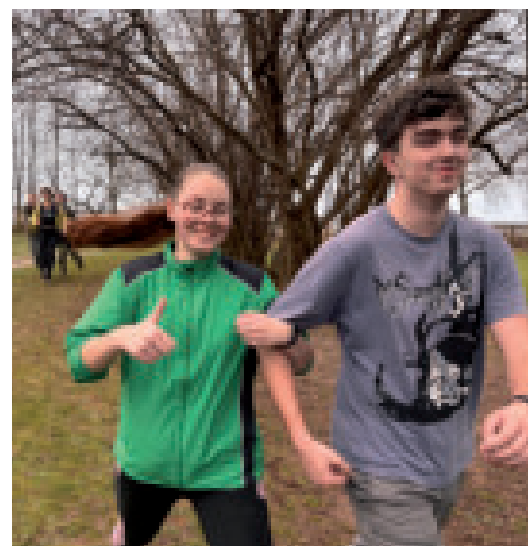
Důležitá je schopnost předat tyto znalosti a dovednosti zajímavým a inspirujícím způsobem ostatním a hlavně ochota

obětovat tomu svůj volný čas. Můžeme spolupracovat dlouhodobě, ale uvítáme i jednorázovou spolupráci. Máme dobrou zkušenost s lidmi, kteří vedení oddílů předali mladší generaci a chtějí být dále úspěšní.

Pokud se rozhodnete s námi spolupracovat, umožníme vám i odborný růst. Pomůžeme s přípravou vzdělávacích akcí a předáme již získané zkušenosti. Můžete absolvovat různé odborné kurzy a školení, a tím si zvýšit kvalifikaci. **Vzdělávání případných zájemců výrazně podpoří ústředí.**

Máte-li zájem přidat se k nám jako lektor, případně víte o někom, kdo by byl skvělý lektor, kontaktujte mě, prosím, na e-mailu prais@seznam.cz nebo na mobilu 777 700 082.

*Standa Prais,
rada vzdělávání*

Tajemství Zvonkohrátoru

Náš letošní tábor se nesl v duchu detektivní celotáborové hry „Tón zločinu“. Všichni se přenesli v čase do staré Prahy na přelomu 19. a 20. století a řešili jeden velký případ – zmizení vzácného vynálezu jménem Zvonkohrátor!

Děti se rozdělily na týmy a pustily se do vyšetřování. Celá hra měla tři části (případy), které se jmenovaly Obušku z pytle ven, Malovaný střep a Tajemný hlas. Každý případ je zavedl na jinou stopu a ony musely rozlousknout spoustu záhad, aby získaly cenné indicie a jednotlivé případy vyřešily. A představte si, že nakonec se všechny stopy spojily a odhalily, o co šlo těm záhadným zločincům! To nikdo nečekal...

I když nám počasí zrovna moc neprálo a skoro pořád pršelo, **staňáci** si to parádně užili. Stihli si zajet na výlet do Blatné, kde si jako každý rok koupili plno dobrot. Po dlouhé době se vydali i na celodenní puták s přespáním u rybníku Polívka. Je to pro ně hodně speciální místo, protože se o něm zpívá v jejich oddílové písničce a kdysi tam stál jejich úplně první srub.

Nechyběly ani táborové ohně, u kterých se zpívalo a hrálo na kytaru. Tábor utekl jako voda a všichni už se moc těší na další. Ale ještě předtím se na tábořiště vrátí na minimálně dvě víkendové výpravy. A to je přece taky bezva, co říkáte?

Ondřej Brejla,
TOM S.T.A.N., Praha

Letní táboory

Během prázdnin členové předsednictva navštěvovali tomické táboory. Pod vlajkou hořce jich probíhalo po celé republice téměř 130. Pojďme se podívat, jak dění a život na táborových loukách zachytili Standa Prais a Anežka Šubrtová.

Hned zkraje léta jsem vyrazil na dvou-denní cestu spojenou s návštěvou táborů **Práčata Rapšach, Táborníci Praha, Kňouři a Hvězda Severu z Brna, znojemská Čtyřka, Kadao Opava a Kondor Stará Ves.**

V úvodu musím konstatovat, že to byl velice příjemný výlet a zároveň takové po-
hlazení na duši pro člověka, který přece jenom na táborech strávil několik desítek let svého života a může srovnávat. Málokdy se mi podaří vidět během dvou dnů sedm stanových táborů, umístěných v pěkné lokalitě, s připraveným kvalitním programem, s týmem nadšených vedoucích a s hromadou spokojených dětí.

Svoji cestu začínám na táboře **Práčat Rapšach**, který se nachází nedaleko Suchdolu nad Lužnicí. Ten vede vedoucí Štěpán Šikr. Ochotně mě provází po tábořišti a hrdě mi vše ukazuje. Během mé návštěvy dorazil i oddílový nestor Karel Snětina, velmi rád jsem ho pozdravil. Na táboře právě probíhala příprava na odpolední turistický závod, a tak se nacvičovaly uzly, trénovaly mapové značky i práce s buzolou.

Přesouvám se na Vysočinu k obci Bábovice, kde táboří kousek od sebe dva naše oddíly. Napřed navštívím tábor brněnské

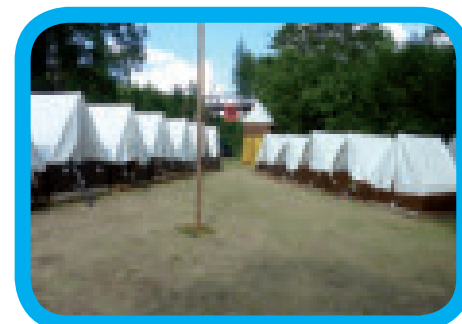

Hvězdy Severu. Oddíl je čistě chlapecký a táboří v týpí. Tábor vede Josef Fiala, zvaný Jizva a spolu s ním se o třiadvacet kluků stará sedm vedoucích. Přijíždím krátce po obědě a sleduji, jak táborová služba likviduje hory nádobí. Kluci mají pravidelné služby a zajišťují chod tábora.

Asi o pět kilometrů dále táboří pražští **Táborníci.** Opět mám štěstí a setkávám se s oddílovým *klasikem* Ivanem Šimůnkem – Bobkem. Tábor už nevede, nyní dělá táborového hospodáře, ale je vidět, že je zde spokojený a vše mi ukazuje. Zaujaly mě praktické táborové stavby, jako je pec na pizzu či vany na koupání. Ty mají hned dvě, jednu se studenou vodou pro ochlazení a druhou dokonce s teplou vodou. Táborníci se právě balili a vyráželi na dvou-denní akci.

Svoje putování po Vysočině zakončuji na táboře **Kňourů** z Brna, provádí mě Petr Šlapanský zvaný Košta. Na nádherném tábořišti u rybníka Vilímek tráví děti tři týdny. Jedná se o jeden z nejstarších brněnských oddílů, na toto tábořiště jezdí 45 let. Celotáborová hra se jmenuje **Říše Sylthar: ve stínu zla** a představuje fantazijní svět naplněný dobrodružstvím a magií. Obdivuji nádherné kostýmy, které nosí celý tábor.

Za dalším táborem musím do Jihomoravského kraje k vesnici Rozkoš, kde táboří **Čtverka** ze Znojma pod vedením Karla Karáska. Opět útulné tábořiště, které si oddíl právě zakoupil. Sluší se napsat, že výrazným dílem na nákup přispělo ústředí našeho spolku. Tábor si užívalo šestadvacet dětí, které si hrály na piráty.

Opavský oddíl **KADAŮ** táboří nedaleko Hoštejnu u Zábřehu na Moravě. Přijíždím za obrovského lijáku a vzápětí za mnou dorazili i hasiči, kteří varovali tábor před možností povodně. Ta se nakonec našťástí nepotvrdila. Tábor již nevede dlouholetý vedoucí Tomáš Weicht, ale nová nastupující generace vedoucích. A opravdu to dělají moc dobře. Na videích sleduji hrané scénky ze Středozeemě a obdivuji táborové kostýmy a různé efekty, které provázejí celou táborovou hru.

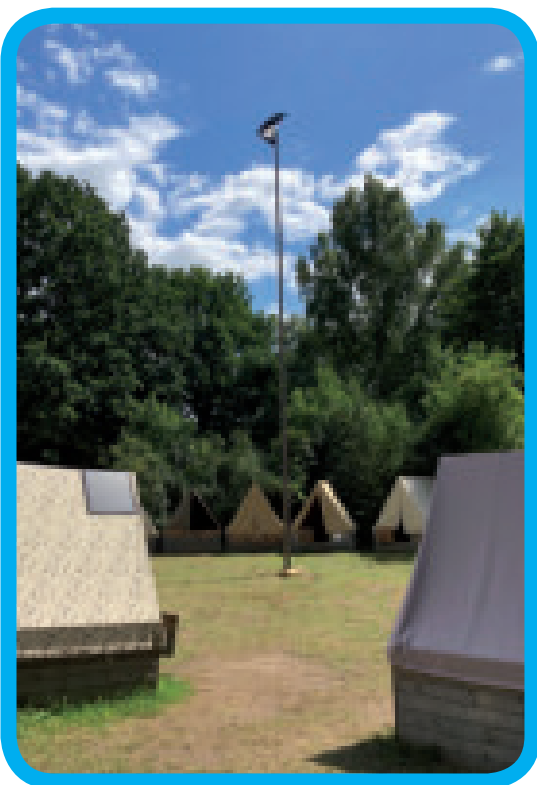
Svoje putování zakončuji ve Vítkově Podhradí. V údolí řeky Moravice táboří oddíl **Kondor Stará Ves.** Do Asociace TOM vstoupil teprve nedávno. Má více než šedesátiletou tradici. Tábořiště je propracované do nejmenších detailů a budou se tu střídát čtyři zaplněné turnusy.

První z nich jsem navštívil. Byl motivován životem indiánů. Musím vyzdvihnout nádherné táborové tričko, které získali všichni táborníci. Z programu jsem toho moc neviděl, byl už podvečer a děti si užívaly osobní volno.

Jsem rád, že jsem navštívil právě tyto tábory. Obdivoval jsem hlavně vedoucí, kteří dokázali připravit pro své děti úžasné prázdniny. Nikdy mě nepřestane fascinovat, co všechno se dá vyrobit, připravit, sehnat a zorganizovat pro akci, která trvá jen dva až tři týdny. Všem vedoucím patří veliký dík, protože bez nich, bez jejich nadšení a nasazení by se tábory nemohly uskutečnit.

Standa Prais

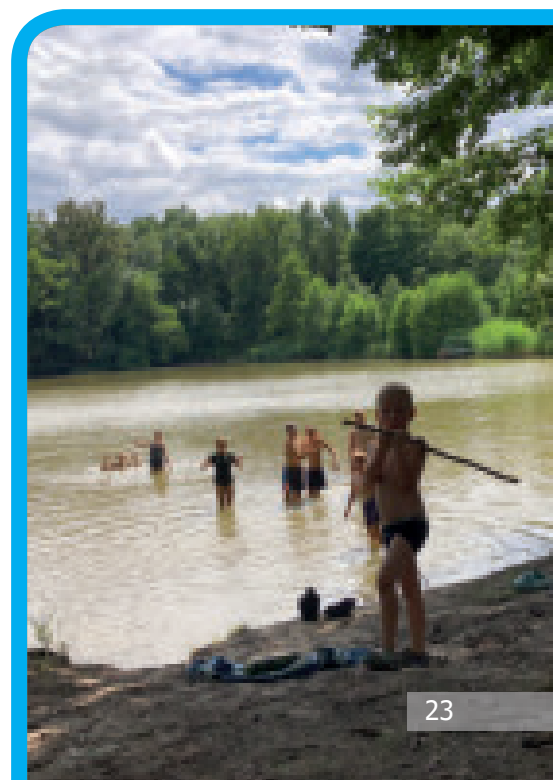
První tábor jsem navštívila poblíž Mladé Boleslavi. Na táborové základně Kačerovna měl jeden ze svých letních táborů TOM **Tuláci Štětí**. Kovbojské léto si tam tomíci užívali s rybníkem doslova hned za stany. Po propršené první polovině tábora k němu chodili, co to šlo. Plavili se na kanoích a paddle boardech, fajnšmekři okusili i bahenní maskování. Při tom mi stihli kluci povyprávět o noční přepadovce a o tom, že si jídlo z velké části připravují sami.

Na další návštěvě jsem byla u TOM **Vejři**. Lovosičtí tomíci byli tento rok na bývalé faře v Míčově, kousek od Pardubic. Na velké zahradě si postavili stany a v okolních hlubokých lesích jim bylo dobře. Celotáborová hra se odehrávala ve středověku, děti patřily do družiny Elišky Přemyslovny a pomáhaly své královně bránit a zvelebovat českou zem. A podle

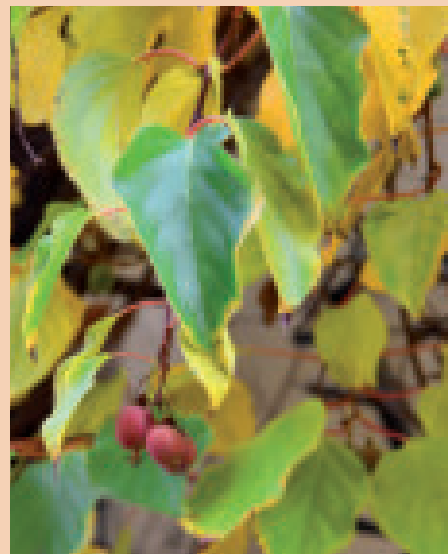
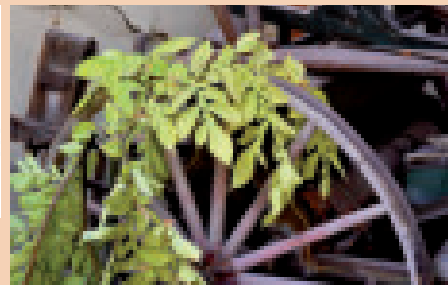
čeho poznáte každý rok tábor Vejřů? Podle poštovní schránky, kterou si pravidelně s sebou vozí.

Anežka Šubrtová

Lesní moudrost je životní moudrost

Woodcraft mě ke službě vede už léta a snad se v tom i zlepšuji. Vidím službu druhých kolem sebe a plavu v ní jako ve vodě. Není to služba do roztrhání (vedená z jiných pohnutek než čistě sloužit), musíme být vedeni vědomě – sv. František, Matka Tereza a spousty mých přátel jsou toho příkladem. Musí to být služba s respektováním toho, že dávám a také přijímám. Že pracuji pro druhé a také odpočívám pro sebe. Někdo má službu jako své volání, nemůže si pomoci a slouží.

Takových příkladů je v lesní moudrosti spousty. Zasloužilí woodcrafteri. Po druhé válce se o opuštěné děti – židy i Němce – starali a šli jim příkladem Přemysl Pitter a Olga Fierzová. Sedím v refektáři dominikánského kláštera v Jilské ulici v Praze na derniéře hry Františka Tichého Neprátelé. Žáci Přírodního gymnázia hrají židovské děti navracující se z lágrů a nacházející útočiště v jednom ze zámků Pře-

mysla Pittera a Olgy Fierzové. Děti Němců bez rodičů nacházejí útočiště tamtéž. Pokaždé při tom představení brečím, ale dnes to bylo ještě jiné. Po představení na plátně běží fotky Jehudy a dalších kluků a holek ze hry – těsně po válce a v současnosti. Jedna paní z „Pitterových dětí“ je tu dokonce přítomna a ze svého kolečkového křesla mluví o radosti a daru.

Nebo Vojta. Vždycky, když hledám konve na vodu ve společné kuchyni, jsou buď plné nebo prýč. To Vojta je vzal a naplnil.

Některé osobnosti z celého světa nám ke službě mohou být inspirací. V Jablonném v Podještědí se ve vzácných chvílích můžete podívat k hrobu svaté Zdislavy z Lemberka. Žila sice ve 13. století, ale jejímu přístupu dobře rozumím. Bůh ji povolal sloužit a ona díky svým znalostem bylin a síly modlitby pomáhala všem, kdo to potřebovali. Jen tak. Anebo Jan Josef Antonín Eleazar Kittel, léčitel, co léčil vodou a bylinami, se kterým jsem se blíže seznámil teď o Velikonocích. Zbohatl, ale chudě léčil vždy zdarma. Na konci svého života dal majetek dětem a dožil v chudobě a meditacích na faře svého syna.

Služba se postupem času stává hodnotou, pro kterou lidé žijí. Najít přístup ke službě je dar, nepřichází jen tak. Pokud

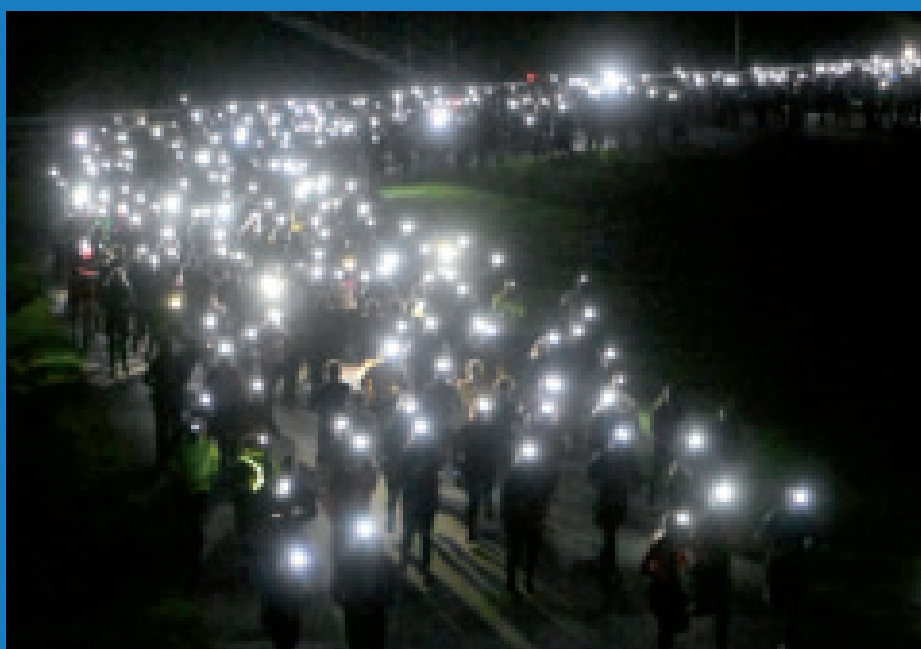
se s tebou druzí cítí dobře, uvolněně, sami sebou, vnímání (jak o tom byla řeč minule), pak také jistě ochotně pomáháš. A tak přichází řada na radu pro mého přítele, se kterým jsme se setkali na začátku textu, přítele v životních nesnázích. Najdi si sebestmenší věc, kde můžeš posloužit, a věnuj se službě.

Možná máš problém se slovem služba. Hoď to za hlavu, je to jenom slovo. Můžeš tomu také říkat podpora, pomoc, dávání, láska, ale stále to bude totéž.

Lesní moudrost směřuje ke službě. Život směřuje ke službě. A ruku v ruce s tím jde i vztah s Velkým Duchem. Protože ani duchovní síla a dovednosti nepřicházejí jen pro tebe, ale pro tvé lidi. Všichni jsme totiž propojení, příbuzní, mitákuye oyásin. Ale o tom příště.

Josef Porsch – Ablákela
(ablakela@gmail.com)

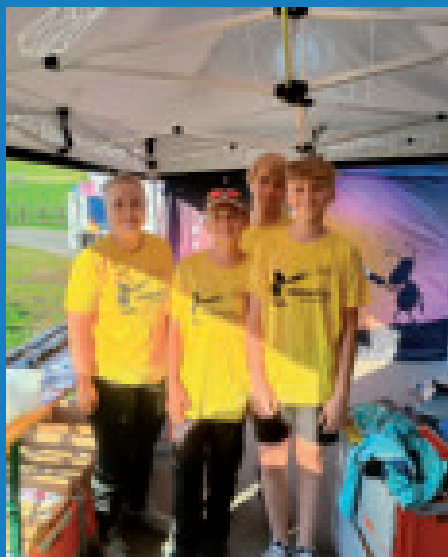

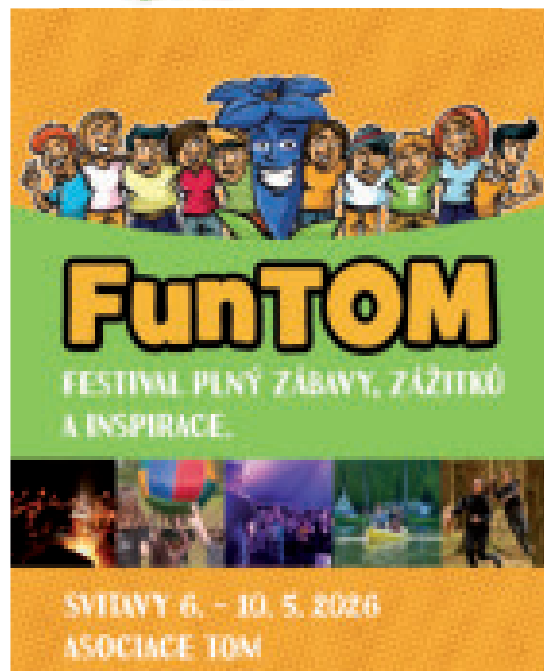
Jak jsme pomáhali Světlušce

Ve čtvrtek 18. září se v Liberci běželo poprvé pro Světlušku. Byli jsme jako oddíl požádáni o několik dobrovolníků na pomoc při organizaci. Sešlo se nás nakonec deset. Část zůstala u registrace závodníků, kterých na start dorazilo přes 600, a část hlídala závodníky na trati. I když jsme neběželi, akci jsme si užili a jsme rádi, že jsme mohli pomoci dobré věci.

*Zuzka Vraná,
TOM Myšáci, Liberec
Foto: Ota Mrákota*

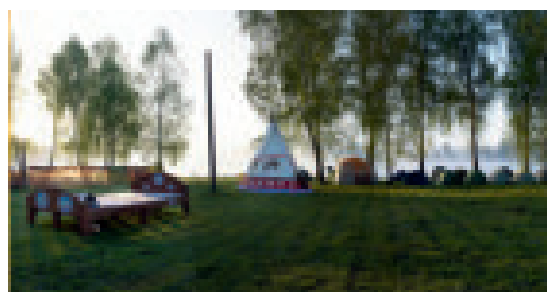

světluška
svítíme ve tmě

Už známe termín FunTOMa!

Festival pro všechny mladé tomíky (16+) i zkušené kmety bude ve Svitavách u rybníku Rosnička od 6. do 10. 5. 2026.

Přijďte načerpat nápady, setkat se s přáteli a seznámit se s novými. Zapište si termín a prosíme širte ho dál i mezi vaše členy.

2026

Turnovští tomíci pomáhali na Vosecké boudě

Skupina turnovských tomíků se první zářijový víkend vydala na chatu KČT s názvem Vosecká bouda, aby zde zahájila svoji první samostatnou akci. Jednalo se totiž o nově vzniklou turistickou skupinu, která letos opustila dětský věk táborů a vykročila do dospělejšího světa tzv. puťáků. První akcí party, která sama sebe pojmenovala Kaštani, byla brigáda.

Hlavní náplní brigády bylo dřevo. Nejříve palivové, které bylo nutno uskladnit ve sklepních prostorách chaty. Souběžně se zpracovávalo další dřevo (přesněji prkna a trámy), které zde zbyly po výměně dřevěného opláštění. I když to pro mnohé byla první zkušenost s úklidem a rovnáním dřeva, všichni se úkolu zhostili bravurně a zpětně musím konstatovat, že práce se dřevem jim šla pěkně od ruky.

Naprostou lahůdkou bylo přeházení uhlí ve sklepní kóji, aby bylo stropním otvorem možno doházet další zásoby. K tomuto úkolu se dobrovolně přihlásil nejprve Vašek. Sebevědomě vlezl do sklepní kóje a stylově si z reproduktoru pustil hit skupiny Kabát Dole v dole.

Zhruba za 45 min. se ze sklepní kóje vynořil ukázkový horník, který prohlásil, že se na takovouhle práci může v..... a je nutno střídat. Jediný, kdo tuto rukavici zvedl, byl Dominik. I on se po chvíli proměnil v zaprášenou postavu, která by klidně mohla od minuty viset na plakátě propagujícím hornické učiliště. Na rozdíl od Vaška ale předvedl jisté hygienické návyky, po práci se vysprchoval.

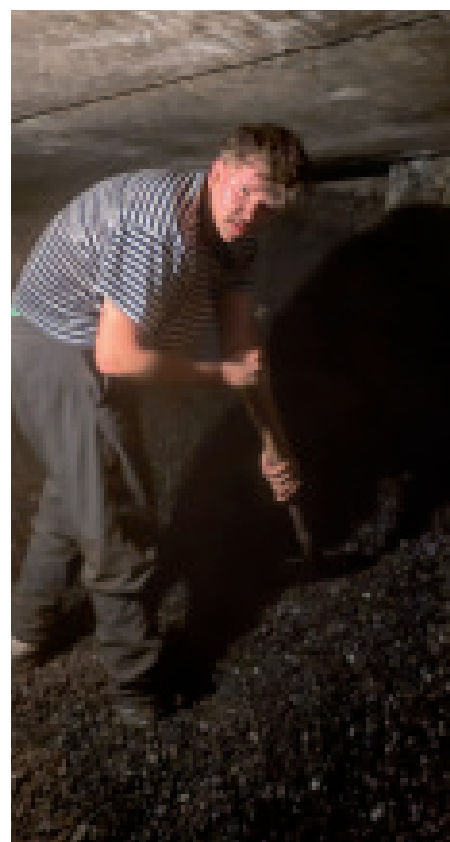
Odpoledne pak celá skupina vyrazila na procházku po hlavním krkonošském hřebeni. Cesta je dovedla až na polskou chatu Szrenica. Po cestě na Szrenicu bylo pořízeno několik prvních skupinových fotografií našich nejmladších puťáků. Kaštani následně zamířili do bufetu chaty Szrenica, aby si zde užili nečekanou peněžitou odměnu, kterou dostali od chataře Vosecké boudy za odvedenou práci. Po

návratu z výletu pak všichni posedali před Voseckou boudou, kde popíjeli kofolu a pozorovali západ slunce. Celý zbytek dne se samozřejmě nesl ve znamení neustálého vtipkování (např. jestli se ten Vašek dojde nebo nedojde umýt), škádlení a plánováním dalších výletů. Prostě správná atmosféra vznikající mládežnické party.

V neděli ráno pak čekalo Kaštany ještě narovnání zbytku nařezaného dřeva z předešlého dne, zabalení, úklid, oběd a pak už odchod do Harrachova. Z toho, jak jednotliví účastníci akce postupně v autobusu odpaďovali a usínali na ramenou svých kamarádů, bylo jasné, že toho za dvě noci moc nenaspali. Ale o co méně bylo spánku, o to více bylo zážitků!

Zbyněk Báča

PS: Chatař Vosecké boudy byl z pracovního nasazení Kaštanů tak nadšený, že jim nabídl jeden zimní víkend na Vosecké boudě zcela zdarma. Tak uvidíme, jak se předvedou Kaštani na běžkách.

Kouzelné sluchátko na Folprechtově louce

Kdo jsme? Jsme členové KČT Sokol Turnov. Již dlouhé roky se kromě pestré turistické činnosti dospělých věnujeme dětem a mládeži ve dvou oddílech tomíků. Tradiční je u nás ale i rodinná turistika, a to nejen rodičů s dětmi, ale i prarodičů s vnoučaty. Velká část dospěláků byla kdysi tomíky, pak vedoucími, kteří po čase založili skupinu rodičů s dětmi a teď se věnují svým vnoučatům. Ta učí turistickým dovednostem po celý rok.

Letos jsme zopakovali osvědčenou akci „Letní tábor prarodičů a vnoučat“. Dvacet tři děti od 3 do 10 let a dvacet tři jejich babiček a dědů strávilo týden pod stany na Folprechtově louce u Raspenavy.

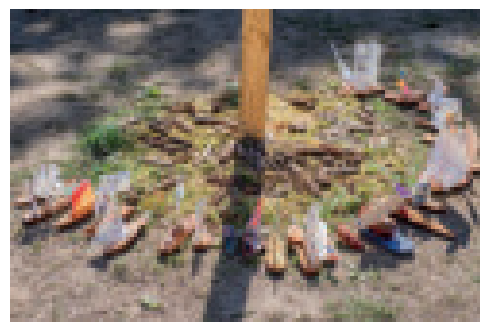
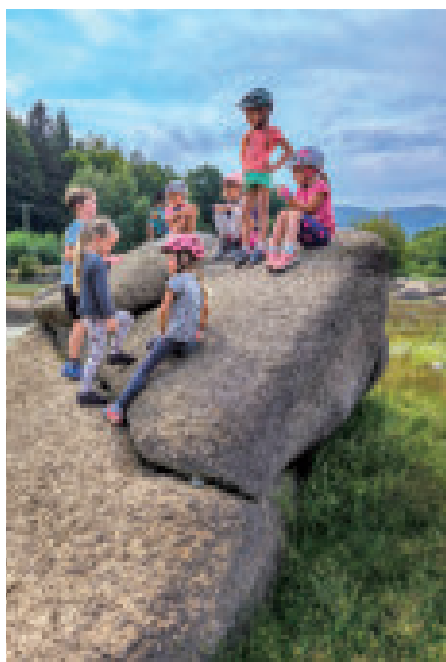
Hned první den jsme našli na větvi za táborem pověšené červené sluchátko. **Sluchátko se rozpovídalo a oznámilo, že nám Mach a Šebestová na týden sluchátko půjčí.** Nebude však plnit přání, ale samo nás zavede každý den za jiným dobrodružstvím. Ještě ten den jsme se proměnili v Kelty a vyrazili hledat potraviny na uvaření polévky, hledali drahokamy v potoce a osvobozovali náčelníci.

Další ráno jsme vyrazili do Afriky, kde jsme si vyzkoušeli zvířecí dovednosti – viset na větvi jako lenochod, šplhat jako šimpanz, běhat jako gepard, skákat po jedné noze jako plameňák, házet si ryby do vaku jako pelikán, chodit na chůdách jako žirafy.

V úterý nás sluchátko přeneslo mezi Indiány. Celý den se nesl ve znamení indiánských zpěvů a tanců, výroby čelenek, malování obličejů. Dokonce jsme lovili bizony.

Ve středu jsme pouštěli vlastnoručně vyrobené lodičky propustit v hrázi na potoce a věnovali se vodním hříčkám. Na konci dne jsme vyrazili na stezky odvahy, kde růžová kočička každému táborníkovi věnovala kouzelnou mušli.

Ve čtvrtek byl pravěk. Pravěký šaman měl spoustu přání, které děti musely plnit,

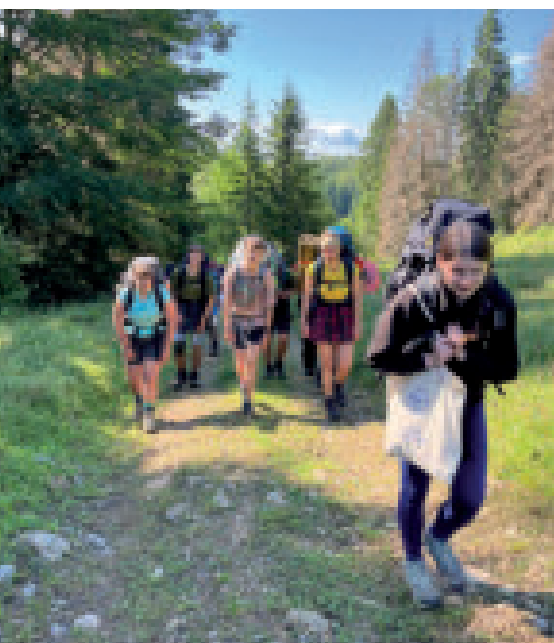
rozhodnost táborníků. Přejít po lávce nebo skákat po jedné noze? Prolézt nebo podlézt stůl a lavice? Jaký hřebík vybrat k zatlučení? Házet na dálku nebo na cíl? Kolik předmětů zvládnou přenést z místa na místo?

Během tábora si děti vyzkoušely denní službu, vlajkovou četku a večerní hlídky. Stihli jsme i tři cyklistické vyjíždky a jednu pěší vycházku. Táborníci přiložili ruce k dílu při škrábání brambor, krájení zeleniny i přípravě dřeva na oheň. Upekli jsme na ohni **hňácu**, vyrobili hliněné duchy lesa, naučili se několik písniček a užili si zábavu při legračních hrách.

*Jana Mejzrová,
KČT Sokol, Turnov*

Přechod Slovenska aneb RÁDCÁK

Ve čtvrtek 31. července začala naše šestidenní túra. Sešli jsme se kolem deváté večer na hlavním nádraží a odtud vyrazili vlakem RegioJet na Slovensko. Po několika přestupech jsme dorazili na zastávku Zbojská, odkud jsme se vydali na cestu.

Protože jsme mířili do hor, kde nebylo možné dokupovat zásoby, museli jsme si všechno jídlo nést na zádech. Bylo nutné pečlivě zvažovat, co si zabalit – těžké věci, například meloun, nepřípadaly v úvahu. Ale... melouny, ano byly dva(!), jsou po výstupu na hřeben více než osvěžující. Vodu jsme doplňovali z horských pramenů a cestou sbírali lesní plody.

Nocleh byl povolen pouze na určených místech, kde obvykle stály přístřešky. Ty nám sloužily k uschování batohů, zatímco my jsme spali venku pod tarpy.

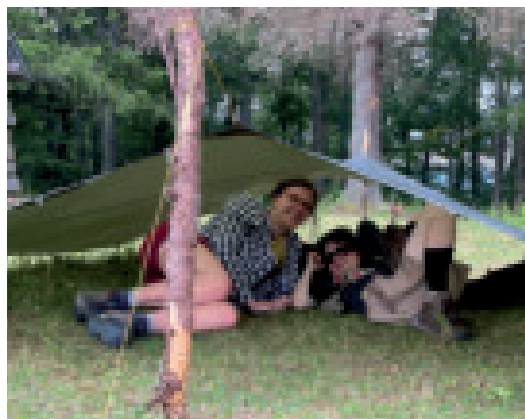
Počasí nám přálo. Déšť nás zastihl jen jednou, a to brzy ráno. Krajina byla nádherná a často nám doslova brala dech.

Během cesty jsme prošli Slovenské rudohory i Muránskou planinu. Hráli jsme celodenní hry a užívali si klidné prostředí hor.

Naši výpravu jsme zakončili v obci Dedinky. Tam jsme se osvěžili koupáním a poté nasedli na vlak a vrátili se zpět do Prahy.

*David Hilmar-Dáda,
Alexej Pražák-Smolík,
TOM Světlušky a TOM Táborníci, Praha*

Co bylo v červenci, srpnu a září 2025

☒ Chvilí vedro a chvíli deště. Léto, ve kterém se 4086 tomíků vydalo na 126 táborů, bylo stran počasí velmi proměnlivé. To ale nezabránilo tomíkům vyrazet na tu i cizozemská putování a náramně si při tom užívat.

☒ Zkraje prázdnin se do party aktivních sedmdesátníků přidal i praotec Veverk, vedoucí tomíků v Úštěku a Brandýse Jirka Chour. Blahopřála mu snad všechna zvířátka, co jich z Jirkových komiksů vyskákalo, a taky řada přátel a blízkých.

☒ Jediný major civilní služby v republice, cestovatel, idol paní a dívek, dlouholetý šéf České táborové školy, otec tří kluků a šéf českolipské Chippewy Zdeněk Šmída oslavil své padesátiny na táboře, uprostřed rodiny, kamarádů a týpek. Blahopřejeme!

☒ Tomíci z Červeného Kostelce vyrazili do Bosny a Hercegoviny, lautr roviny, kde sjížděli řeky, jedli balkánské dobrůtky a byli tak zajímavou partou, že si jich všiml i tamní tisk, konkrétně Bljesak.info, a přinesl o nich tak skvělou reportáž, že v této části někdejší rakousko-uherské monarchie prudce vzrostl zájem o vodáctví.

☒ Kralupští tomíci, milovníci exotiky na drsném severu všude po zeměkouli, vyrazili tentokrát na Špicberky. Prchali před ledními medvěďci, plovli na krách ledových, navštívili pozůstatky těžebních vesniček a posílali domů pozdrav z nejsevernější pošty světa. Kam příště, milí Kralupští? Země Františka Josefa?

☒ Pécí Standy Praise a taky Lukáše Hodka-Hodase putovaly mezi tomický lid zapojený do šablon zajímavé sedlářské boxy, rukodělná radost pro šikovné tomíky.

☒ Česká rada vydala tzv. krizovou kartu pro vedoucí, praktickou pomůcku pro situace, které nechceme zažít, ale které bohužel nastat mohou – a také nás trochu mohou zaskočit.

☒ Vedení spolku jezdilo po táborech a skoro všude se mu velmi líbilo. Někde chyběl hořec, jinde mohl být tábor jaksi malebnější, ale všude byla dobrá nálada, spokojení děti a motivovaní vedoucí. Jen tak dál.

☒ Televizní Zprávičky vyrazily příčiněním Ondry Šejtky, šéfa kanceláře ČRD, na některé naše tábory. Líbilo se jim například u tomíků z oddílu Sluníčka ve Zbyslavicích, kde sledovaly boj dítek s mýtickými nestvůrami.

☒ Náš malý tomický svět vzpomněl 14. srpna na Hopa, Ivoše Skočka, od jehož odchodu uplynuly ten den neuvěřitelné čtyři roky.

☒ Tomíci z oddílu Kňourů se na svém táboře změnili v obyvatele říše Sylthar,

otrokovický oddíl si zase zkusil prožít pár dní ve starověkém Egyptě a Orion z Hlučína tábořil letos s motivy z Šifry mistra Leonarda

☒ Šéf výchovné rady navštívil na konci prázdnin ústředí a spolu s náčelníkem debatovali o tom, jak nalákat do aktivní práce nové lektory, šikovné a motivované tomíky, kteří zvládnou krom své oddílové práce ještě vzdělávat sebe – a pak vzdělávat i vedoucí, rádce a instruktory. Ústředí je připraveno odborné vzdělávání takovýchto zájemců výrazně finančně podpořit. Že jste si toho v mailové poště nevšimli a čtete až nyní? Nevadí, zavolejte nebo napište Standovi Praisovi. Těší se na vás, tak šup šup!

☒ Pracovní skupinka starající se o představu Polany došla k názoru, že bude dobré nejprve upravit dva objekty, které chceme zachovat, totiž stodolu a velkou, spodní chalupu, souběžně usilovat o získání státní či jiné dotace na výstavbu chaty nové. Co nás k téhle úvaze vede? Náročnost a peníze. Práce na Polaně rozhodně nevzdáváme, ale obrátíme, zdá se, jejich pořadí.

☒ K rukám náčelníka spolku dorazila stížnost jednoho oddílového tatínka, který se pozastavoval nad tím, že na táboře jeho dítko byl běžně k vidění sud piva. Zorganizovali jsme na toto téma bleskové průzkum, kde ze 129 respondentů 35 napsalo, že se alkoholu na táborech ani nedotknou, 66 vnímá sklenku vína nebo panáčka při večerním sezení jako nástroj ke stmelení party vedoucích a zbytek si zavdává jen při výjimečných příležitostech.

☒ Proběhly dvě táborové školy, ve Sloupu a v Domašově, obě hojně obsazené, každá jiná – a přece obě skvělé.

☒ Vzpomněli jsme na Jirku Homolku, šéfa KČT a tomíka tělem i duší, který nás opustil před rokem.

☒ Emeritní předseda KČT Jan Havelka se sešel s šéfem tomíků a světil se mu s obavou, kdo povede KČT v dalším volebním období, pokud se stávající předseda L. Macka rozhodne již nekandidovat.

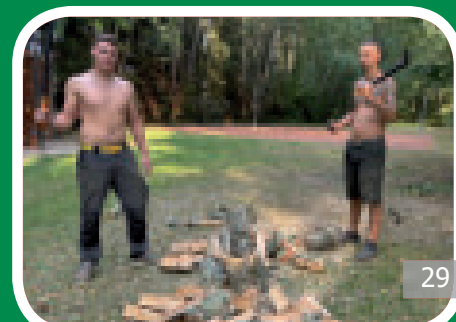
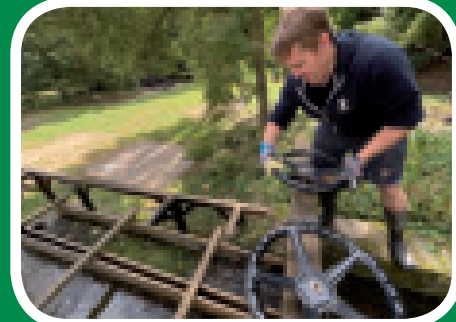
☒ V Dědově, v chalupě, která vlastně leží v Javoru, jsme nastartovali ekologický provoz. Budeme se tam mydlit a omývat v Metuji šetrnějšími prostředky, to samé platí o mytí nádobí. Dům leží uprostřed hezké přírody, tak to pojďme zkusit.

☒ Dědov dostal péči správce nový plot, má nově natřená okna a přemýšlíme, jak vyřešit fakt, že si kachlový sporák uprostřed staré a velesuché chalupy pletou někteří ubytovaní s **vysokou pecí**, kterou je potřeba rozpálit na tisíce stupňů.

☒ V Mezholezích skončil po delší době nemilovaný kotel na uhlí a vbrzku nastane doba nová, doba peletková.

☒ Velká, pětaticetihlavá brigáda zvelebovala podle přání Helenky Podroužkové Oparno a po třech dnech se stejná parta přesunula do Herberku ve Sloupu. Všude se natíralo, malovalo, rovnalo dříví, ve Sloupu šikovní mladí mužové a dívky brousili a natírali plot, který je dneska opravdu, ale opravdu jako nový. Kus práce, dobrý podnik, tahle brigáda.

☒ Volby přebarvily republiku a šéfové spolků začali přemýšlet o tom, kdo na kterém ministerstvu, zejména tom školském, usedne a u koho bude možné ležtit kliky pro podporu tak bohumilých spolků jako jsou tomíci, skauti, pionýři či woodcrafteri. Držme si palce, přátelé.

Svatební TOM Kadao

Na konci prázdnin pořádal náš oddíl jednu zajímavou výpravu. Konala se ne-daleko Šternberka, v Babicích. Pro některé byla jednodenní, pro některé s přespaním. Někteří přijeli jako překvapení pro naše báječné a nádherné novomanžele Aničku a Danečka. 100% oddílový pár a tvůrci letošní táborové hry jednotlivců.

100% oddílový pár znamená, že se poznali a dali dohromady právě v oddíle a tito dva jsou navíc stále velice aktivní, což dokázali hned na schůzce vedoucích po svatbě, kdy si vzali na starost vánoční výpravu 2025, kdy dokonce navážou na táborovou a zažijeme Rohanské Vánoce.

Svatba to byla náramná. Tradičně jsme zazpívali krásnou písničku Nezacházej slunce a spolu s ní Láska a hvězdy, ženich musel vybrat poslepu za asistence nevěsty svůj spacák, společně museli uvázat pejska pomocí vazaček podle uzlařské regaty a také dostali od všech dáreček v podobě granulí pro svého nového domácího haf haf mazlíčka. My všichni jsme za toto drobné překvapení byli odměněni koláčky a limonádami a kluci a holky pak vyrazili za odměnu a dovršení krásného dne na koupaliště do Šternberka.

Aničko, Danečku, hodně štěstí a ať se vám společně daří!

Tom Weicht

**Tomík č. 136,
říjen 2025**

Časopis turistických oddílů mládeže.

Vydává Asociace TOM ČR
s podporou Ministerstva školství,
mládeže a tělovýchovy ČR

Redakce:

ústředí Asociace TOM,
ulice Palackého 325,
252 63, Roztoky.

Tel. 220 910 460, 220 910 314

mobil: 777 322 785

E-mail: ustredi@t-a-tom.cz,

[www. a-tom.cz](http://www.a-tom.cz)

Číslo do tisku připravili: Jiří Chour,

Tomáš Novotný,

Denisa Stanislavová, Petr Balcer,

Grafika: Jiří Chour

Foto obálka: Ondra Šejtka

ostatní fotografie: oddíloví vedoucí

Příspěvky a fotografie vedoucích jsou
zveřejňovány bez nároku na honorář.

Náklad 650 výtisků.

Vydání tohoto čísla podpořil

Klub českých turistů.

**Uzávěrka příštího čísla
20. prosince 2025.**

Prezident s tomíky

Tato fotka je z Krumlovského vodáckého maratonu, který se konal 11. října 2025. Je na ní bronzová posádka kategorie P5 W (pramice ženy) a jeden člen posádky z kategorie P5 M - pramice muži.

Určitě poznáváte pana prezidenta Petra Pavla. Hned vedle něj stojí Kateřina Bartošová z TOM Alšák Praha 5. Její posádka ujela trasu z Rožmberka do Českého Krumlova (25 km) v čase 2:09:26.

Gratulujeme a děkujeme Vláďovi Hladíkovi, že nás na toto hezké setkání tomíka a pana prezidenta upozornil.

Blahopřání

Náš dlouholetý čestný člen, kameraman a hlavně kamarád Václav Šimek-Weitu oslavil 9. září 2025 životní jubileum. Za oddíl Kadetů bychom mu chtěli popřát všechno nejlepší, hlavně zdraví a spoustu zážitků a dobrodružství s námi.

Jan Hanuš-Karbous,

Ústředí a nácelnictvo tomíků se ke gratulaci rádo přidává

Toulky jarní Prahou

24. - 26. dubna 2026

» Více informací již brzy

Mezinárodní mistrovství TZ 2025

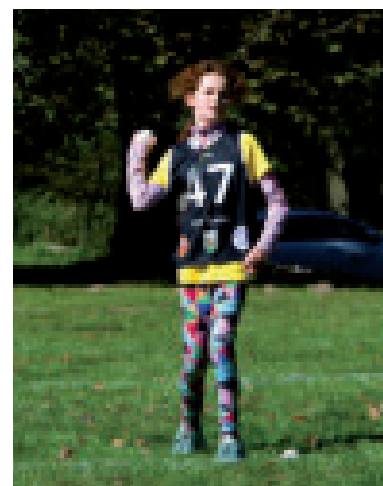
Vrcholem sezony bylo Mezinárodní mistrovství, které se v sobotu 4. října 2025 konalo v okolí hradu Červený Kameň na Slovensku. Naši nejlepší závodníci poměřili síly se slovenskou reprezentací a opět potvrdili svoji formu! Výsledek v soutěži národů je 228:80. Zvítězili jsme po 31. – pokaždé od roku 1995. Vybojovali jsme 33 medailí.

Mezinárodními mistry z ČR jsou :

nejmladší žákyně - Adéla Kalousková (TOM Mikulášovice),
nejmladší žáci - Štěpán Pavlišče (Skauti Týnec),
mladší žákyně - Marie Macháčková (TOM Rokytá, Brno),
mladší žáci - Filip Sedlák (TZ Kometa Brno),
muži A - Mikuláš Popel (Kralovice),
ženy A - Aneta Dreslerová (TOM Nezmaři Bílovec),
muži B - Libor Koloničný (TOM Tuláci Frýdek Místek),
ženy B - Lucie Čiperová (TOM-KČT Kralupy),
muži C - Radomír Přidal (TZ Kometa Brno),
ženy C - Lenka Slabáková (TZ Kometa Brno)

Informace o turistickém závodě najdete na webu
www.turisticky-zavod.cz

Zdeněk Vejrosta – předseda rady TZ

Ve Věrk Joachym a TRUDOBYD

